

NHẬT QUANG

Tâm Sự Người Đi

Nam California 11-2006

NHẬT QUANG PHI HỒ

TÂM SỰ
NGƯỜI ĐI

Nam California 11-2006

In lần thứ nhất 11-2006 tại Nam California, Hoa Kỳ

Tác giả giữ bản quyền.

Hình bìa:

Cảng thuyền buồm ở Jakarta, Indonesia.

Trình bày:

Nguyễn Phan Nhật Nam

LỜI MỞ ĐẦU

Tôi xin chân thành cảm ơn quý thân hữu đã khuyến khích xuất bản và quý độc giả sắp đọc đến tập thơ này. Tôi không chuyên môn làm thơ, nhưng đôi lúc cũng viết một hai bài dài ngắn ghi lại tâm sự, để lưu niệm cho chính mình. Do đó tập thơ này cũng ít nhiều phản ảnh thời đại mà tôi đã và đang sống qua nhiều biến cố xảy ra trên quê hương hơn 60 năm qua.

Vẻ đẹp nào, tài danh nào cũng chỉ thoáng qua ở một nơi nào đó, rồi cũng hư không. Cảm thấy sự phiêu pha, ngắn hạn của muôn loài trên thế gian, người thơ viết lên sự rung cảm trong tâm tư để trao đổi với những ai cùng tương ứng dù cách biệt nhau về nơi chốn và thời gian.

Những bài thơ này được gom góp từ một số ít bài còn nhớ đã viết trước 1975 và những bài thỉnh thoảng mới viết về sau và gần đây.

Độc giả có thể đọc thơ tôi mà hiểu phần nào lớp người cùng thời với tôi, đã từng sống qua một đại họa kinh hoàng nhất trong lịch sử dân tộc, đã suy nghĩ rung cảm như thế nào và hiểu thêm tại sao hàng triệu người Việt Nam phải bỏ mồ mã ông cha, bỏ thân qua rừng sâu, biển cả để tìm một lẽ sống phải chăng nơi xứ người.

Nhật Quang

ĐỌC TẬP THƠ “TÂM SỰ NGƯỜI ĐI” CỦA NHẬT QUANG

Trong quyển Thi Nhân Việt Nam, Hoài Thanh và Hoài Chân ghi rằng thời Tiền Chiến tại quốc nội, có chừng bốn nghìn người có thơ đăng báo hoặc in thành sách. Nếu kể cả những cá nhân làm thơ mà không ấn hành thì chắc tổng số nhà thơ còn lớn hơn nhiều vì có lắm người làm thơ chỉ để di dưỡng tinh thần và xướng họa với bằng hữu mà thôi. Và thơ của nhóm kể sau chắc gì đã thua thơ của các vị đã đăng báo hay in thành sách.

Hiện tượng thi ca bộc phát xuất hiện ở hải ngoại – với một cường độ hăng say hơn – sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, trong khối ba triệu người Việt tị nạn Cộng Sản sống rải rác khắp năm châu bốn biển, mang nặng chung cái hận vong quốc, nỗi sầu ly hương, sự đau khổ vì gia đình chia cách, tài sản tiêu tan v.v... Thêm vào đó, những tự do tại các quốc gia định cư, nhất là tự do ngôn luận, đã cho phép họ phô bày tâm sự, nói lên những bức xúc, suy tư và lo âu trên bước đường bỏ của, thoát thân. Sau hết, với những phương tiện ấn loát dễ dàng và rẻ tiền, ai cũng có thể xuất bản và phát hành thơ của mình nếu muốn.

Tại nhiều nơi, những nhà thơ mới chập chững nhập cuộc tổ chức các buổi ra mắt rầm rộ để trình diện sáng tác của họ. Có thể nói không ngoa là phong trào thi phú đang lạm phát ở hải ngoại. Gần như mỗi tâm hồn Việt Nam đều ấp ủ một giấc mơ thi phú. Trong rừng thơ ấy, kỳ hoa dị thảo hiếm hoi, còn các

màn trình diễn “mặc áo thụng vái nhau” hoặc “mặc áo thụng soi gương tự vái” thì không thiếu. Bởi thế trách vụ của nhà phê bình chân chính rất hệ trọng trong việc giúp giới yêu thơ khám phá những nhà thơ tài năng, những thi tập có giá trị thật sự.

Khi trao cho tôi tập thơ Tâm Sự Người Đi, gồm khoảng hơn 50 bài, ngắn dài đủ loại và không theo một thể thơ nhất định, đề nhờ viết vài lời giới thiệu, tác giả Nhật Quang đã bộc trực minh xác chỉ sáng tác tùy hứng trong những lúc trà dư tửu hậu. Điều này là lý do khiến tôi nhận lời vì chính tôi cũng không tự nhận là một nhà phẩm bình thơ chuyên nghiệp.

Boileau, nhà văn học nổi tiếng của Pháp ở thế kỷ 17 đã viết trong tác phẩm “Art Poétique”: “Không có gì đẹp bằng cái thực. Chỉ có cái thực mới đáng yêu. Rien n’est beau que le vrai, le vrai seul est aimable”. Đúng vậy, chính cái thực làm cho thi văn có hồn. Thi văn có hồn là khi nào người đọc thấy lòng mình rung động, thấy có hứng thú ngâm nga thưởng thức, muốn đọc đi, đọc lại. Để tạo cảm giác đó, tác giả cần diễn tả chính xác những cảm xúc, suy tư trước các sự việc và cảnh huống chứng kiến hay trải qua. Tác giả phải dùng từ ngữ súc tích và thích đáng để gợi lên hình ảnh, âm thanh, nhạc điệu hay màu sắc riêng biệt.

Tác giả Nhật Quang đã đạt được phần nào mục tiêu nêu trên trong các bài Tuổi Vàng, Lão Nhiêu, Về Chiều, Xuân Qua, Hương Xưa, Hải Hành Ca, Về Thôn Cũ... Trung thực với quả tim và tâm não của chính mình, Nhật Quang đã gieo được những vần thơ truyền cảm, phát xuất tự đáy lòng và dồi dào cung bậc trầm bổng, để truyền đạt những ưu uất về thế sự:

*Trông xa, tránh khỏi đời tăm tối,
Ngoảnh lại, cam vui cảnh nhỡ nhàng.
Ngày rộng mênh mông trời bằng lãng,
Nắng chiều đất khách vọng hương quan.*

(Tuổi Vàng)

Hay tâm trạng yếm thế của một cuộc đời xế chiều trên đất khách:

*Mấy thuở can qua đây sóng gió,
Nửa đời lưu thứ, cạn tài ba.
Cố hương hà chính, vô phương cứu,
Viễn xứ chân tình, vạn nẻo xa.
Lỡ kiếp phù sinh, cam thế sự,
Cầm bằng hạt bụi thoảng bay qua.*

(Lão Nhiêu)

Hay, thêm nữa, nỗi buồn hoài cổ, đượm nhuần triết lý
Đông phương:

*Đất khách ven sông, nắng xế chiều,
Rộn ràng phố thị, vẫn cô liêu.
Xa xôi, một giải ngân hà cách,
Duyên hải chiều đông buốt lạnh nhiều.*

(Hương xưa)

Có những lúc sự nhớ nhung quá ray rứt, Nhật Quang đã
thông thiết thốt lên:

*Việt Nam nhân kiệt, địa linh,
Lẽ nào chịu mãi tội tình khổ đau.
Vận hành xung hạn qua mau,
Quê hương úa đỏ, đổi màu xanh non.*

(Thư Xuân 99)

Độc giả sẽ có dịp khám phá những hạt trân châu khác
trong tập thơ *Tâm Sự Người Đi*.

Mời các bạn bước vào một cuộc hành trình thi ca có ý
nghĩa.

Đầu Thu 2002

Luật Sư Lâm Lễ Trinh

*Chủ bút tạp chí Anh-Pháp Human Rights/Droits de
l'Homme*

Thủy Hoa Trang, California

TÌNH THƠ

*Tôi cũng như ai một kiếp người,
Gió xuân hồn sóng, mộng chơi vơi.
Gởi đây trọn cả niềm tâm sự,
Của một chàng trai mấy nẻo đời.*

1960

Nhật Quang Phi Hồ

CẢM TÁC

*Thời gian thoáng đã sáu mươi hai,
Được mất hơn thua cũng chẳng nài.
Ghét lũ ác gian, buồn vận nước,
Thương đời cơ khổ, xót trần ai.
Ngàn trùng biển cả, ngư thuyền nhẹ,
Vạn dặm trời cao, phản lực dài.
Đêm vẫn xa mơ làng xóm cũ,
Nhân quyền, dân chủ rạng ngày mai.*

1998

Nhật Quang Phi Hồ

HẢI HÀNH CA

*Thái Bình biển thăm thuyền con,
Chập chùng mây nước chẳng mòn tất gan.
Nhấp nhô nghiêng ngã sóng ngàn,
Hành trình vạn lý, bàng hoàng ra đi.
Cố hương vĩnh viễn từ ly,
Trà Giang, Bến Nghé xanh rì trời tây (1).
Mùa thanh, trắng nước ngất ngây (2),
Gió lên sóng vỗ, biển đầy kim cương (3).
Người đi tâm trí vẫn vương,
Luyến lưu kẻ ở, nhớ thương quê nhà.
Thuyền không bến đỗ Tân Ba (4),
Đêm dài vô định, canh tà ngàn khơi.
Gió mưa dồn dập tưới bời,
Bão giông xích đạo, sét trời Bangka. (5)
Mờ tây ven Sumatra (6),
Sóng êm bể lặn, Java thuyền vào (7).
Cảng buồn, chen chúc buồm cao (8),
Nam Dương nắng dải, mưa rào chơ vơ (9).
Nửa đời, thoáng một giấc mơ (10),
Vàng son phố chợ xa mờ tối tăm.*

1976

Nhật Quang Phi Hồ

Chú thích

1. Trà Giang: Sông Trà Khúc Miền Trung, Bến Nghé: Saigon

2. Tiết tháng Ba âm lịch.

3. Biển êm sóng gợn lớp chớp như muôn vạn kim cương.

4. Vào Singapore bị Cảnh Sát và Hải Quân lôi ra khơi trở lại.

5. Chiều, qua Xích Đạo gặp mưa bão lớn. Đến đảo Bangka, chỉ còn giông chớp.

6. Đi dọc phía đông, ven theo đảo Sumatra.

7. Đến biển Java, vào cảng Sunda Kalapa, Jakarta, thủ đô Nam Dương.

8. Nam Dương có nhiều thuyền buồm chở hàng đi biển đậu chen chúc.

9. Ở trên thuyền 6 tháng giữa trời nước, không được lên bờ.

10. Năm đó tác giả 40 tuổi, tất cả công sức, tài sản nửa đời đều bỏ hết.

MÙA XUÂN CŨ

*Hoa lá dâng màu rực bốn phương,
Xuân sang bừng khắp nẻo quê hương.
Vườn xuân ngào ngạt, trời xuân thắm,
Ong bướm bay vờn quện nắng sương.*

*Sống một đời trai buổi rộn ràng,
Đó đây quê cũ nhuộm màu tang.
Mừng xuân thay pháo bằng bom súng,
Vất vương oan hồn, quỷ khóc than.*

*Mơ những xuân xưa buổi thái bình:
Từng đoàn thiếu nữ độ vừa xinh,
Ngây thơ đẹp giữa trời hương sắc,
Nồng đượm muôn hoa, mắt gợn tình.*

*Cầu nguyện mơ duyên mộng hải hà,
Đua nhau trẩy hội, lễ chùa xa.
Bao chàng trai trẻ, bao câu thắm,
Chen bước vàng son, nhịp khải ca.*

*Hồng tía vườn xuân, nêu vút cao,
Đàn vang hòa nhịp khúc ly-tao,
Tranh gà, đối đỏ phô lên vách,
Trên áng cành mai cạnh nhánh đào.*

*Mồ mã tiền nhân mới sửa sang,
Thắm màu đất đỏ, đón xuân quang.
Đình, lăng, miếu, tự màu sơn mới,
Cảnh cũ khoe mình, lấm điểm trang.*

*Bao kẻ ly hương đã trở về,
Tuy xa ngàn dặm cách sơn Khê.
Đoàn viên trong một mùa xuân mới,
Thăm hỏi bà con giữa cảnh quê.*

*Tiếng pháo mừng xuân khói thoảng bay,
Gió thơm, nắng ấm rượu nồng cay.
Trầm hương thơm niệm hồn tiên tổ,
Áo mới tươi màu, dễ đắm say.*

*Gà đá, bài chòi rộn bến sông,
Sáo diều bay bổng mấy tầng không.
Kiệu cờ bài bạc vui già trẻ,
Quên những ưu tư đã chất chồng.*

*Phúc đức ông bà, con cháu nên,
Công lao tổ phụ chẳng hề quên.
Lễ thăm, quà cáp, tình thân mến,
Đây dịp mừng nhau, nghĩa đáp đền.*

*Ôi, những xuân xưa ấy hết rồi,
Nước non lắm cát biết bao trôi.
Lưu ly, muôn nẻo mờ quê cũ,
Đất khách u hoài cảnh nổi trôi.*

*Khổ nhục buồn mang xuân loạn trường,
Quê nghèo lần lửa kiếp tang thương.
Người đi xuân lại không về nữa,
Hồn lạnh giao thừa, gác viễn phương.*

*Theo bước xuân, từng thế hệ qua,
Đời vui gò gượng, khúc cầm ca.
Buồn theo khói thuốc, mờ đôi mắt,
Canh vắng, đêm tàn, sương thấm da.*

*Xuân sắp sang rồi, xuân mãi sang,
Giai nhân tàn tạ nét dung quang.
Bâng khuâng lạc lõng, đường cơm áo,
Ta cảm riêng mình giữa thế gian.*

1963

Nhật Quang Phi Hồ

ẤT DẬU (1945, 2005)

*Năm này Ất Dậu, nhớ nhân tai,
Quê cũ cuồn điên thuyết ngoại lai.
Cướp, chém dã man người trí phú,
Đâm, vùi oan ức kẻ Cao Đài.
Hung thần thiếu học lên quyền bính,
Ác bá thâm mưu trở ác tài.
Non nước khởi sinh trường lửa loạn,
Tàn qua thế kỷ họa còn dai.*

2005

Nhật Quang Phi Hồ

THƯ XUÂN

Mừng xuân ta gửi đôi lời,
Cầu mong năm mới vui đời an Khang.
Hẹn ngày giặc nước tiêu tan,
Đoàn viên trăm họ, huy hoàng non sông.
Quê hương thoát nạn Cờ Hồng,
Dân thơ thới bước, ruộng đồng nở hoa.
Trẻ già mang hết tài ba,
Dựng xây quê cũ hài hòa thân thương.
Ta thăm rừng rẫy, phố phường,
Bà con, làng xóm, nẻo đường năm xưa.
Viếng quê nắng hạ, chiều mưa,
Nam Quan ải vắng, bãi dứa Hà Tiên.
Ta đi Nam, Bắc khắp miền,
Dâng hương miếu tổ, tiên hiền nước non.
Thảnh thơi, hộ khẩu chẳng còn,
Thông hành bãi bỏ, trẻ con không phiền.
Lên miền đất đỏ Cao Nguyên,
Xuống vùng duyên hải, triền miên sóng ngàn.
Hè về tắm mát Trà Giang,
Lên đồi Thiên Ấn viễn quan Cẩm Thành.
Vui mùa gió biển trắng thanh,
Tâm tình bạn cũ ngày xanh thuở nào.
Sang hèn đời sống nâng cao,
Chính ngôn dân chủ, dồi dào ấm no.
Nhân quyền, báo chí tự do,
Đồng xanh, phố chợ, câu hò hoan ca.
Dạo chơi huyện, tỉnh gần xa,
Đến đi chóng dễ, đường ra trạm vào.
Xa xôi, lòng những ước ao,
Quê nhà thoát ách, kịp trào văn minh.

*Việt Nam nhân kiệt, địa linh,
Lẽ nào chịu mãi tội tình, khổ đau.
Vận hành, xung hạn qua mau,
Quê hương úa đỏ, đổi màu xanh non.
Mượn thơ giải tấm lòng son,
Gởi thăm bốn biển vuông tròn trăm năm.*

1999

Nhật Quang Phi Hồ

BLACK BEACH SAN DIEGO

*Bãi Đen Đại Học San Diego,
Sa thạch bờ cao chẳng dễ vô.
Nam giới rảo chơi thòng lỉnh ểnh,
Nữ lưu phơi nắng để tô hô.
Nằm ngồi cơ cụ chong trời biển,
Đi đứng mêu mao phủ lạch hồ.
Tạp chủng, lấm màu, to nhỏ đủ,
So gân dốc đứng hội dân gồ.*

26/8/2003

Nhật Quang Phi Hồ

VỀ QUÊ

Rời quê hơn bốn mươi năm,
Nhớ thương chốn cũ, xa xăm tìm về.
Niềm riêng tâm sự buồn thê,
Vườn ta chủ lạ, bốn bề đổi thay.
Đường quê gió bụi tung bay,
Trời trưa, nhẽ nhại cơn say nắng hè.
Râm ran rầu rĩ tiếng ve,
Lung linh bờ mía, khóm tre ven đồng.
Em thơ, xưa thắm má hồng,
Dáng mai thanh tú, chết chồng chiến binh.
Bao năm làm lữ đơn trình,
Mày nhăn, răng rụng, dị hình già nua.
Trải đời gian khổ cay chua,
Can qua, lửa loạn, lắm mùa bão giông.
Tìm thăm tàn tích tổ tông,
Xóm nhà thay chỗ mồ ông mã bà.
Trẻ con ngừng giỡn, nhìn ta,
Hỏi nhau ông lão này là người đâu?
Rằng ta biệt xứ từ lâu,
Xa xôi biển cả, đáp tàu về đây.
Xưa ta sinh trưởng chốn này,
Nhiều vương giặc giã, bỏ bầy tha phương.
Trời chiều, ngã bóng thê lương,
Tưởng hồn tổ phụ, còn vương vấn sầu.
Bà con tản lạc nơi đâu,
Nay như hầu hết qua cầu thế gian.
Ngẩn ngơ, nhớ thuở mộng vàng,
Cố hương xa lạ, mây ngàn đổi thay:
Bến xưa thuyền đậu: cát bãi,
Cổ thành, nhà cửa cất dày lên trên.
Đường đi mô trũng gập ghềnh,

*Khói xe, bụi tủa mông mênh mịt trời.
Giàu sang quyền chức ăn chơi,
Tắm hơi, kiêu nữ, tơ bời vui say.
Già xin, trẻ đói lạc loài,
Lê càng, rách rưới, thân bầy lở loang.
Thôn quê đời vẫn cơ hàn,
Ốm nghèo, thương tật, lầm than tháng ngày.
Bao năm đất khách dở hay,
Về thăm lối cũ, còn cay nổi lòng.
Đều là con cháu Lạc Long,
Đối nhau man dã, nào mong công bình.
Ước sao đời rạng bình minh,
Nhân sinh tôn trọng, nghĩa tình mến nhau.
Non sông hoa gấm đẹp màu,
Tự do ngôn chính, nghèo giàu an vui.*

2000

Nhật Quang Phi Hồ

Đường đi Ba La, Vạn Tượng

Tác giả lúc 21 tuổi.

Tác giả lúc 31 tuổi.

LÃO NHIÊU

*Mỗi năm xuân đến tuổi thêm nhiều,
Thoáng giắc kê vàng hóa lão nhiều.
Nắng sớm riêng ta, nhà quạnh vắng,
Mưa chiều chẳng bạn, phố buồn thiu.
Văn chương lạc lõng, người không chuộng,
Sức vóc hao mòn, chúng lại kiêu,
Nhớ nước thương quê, đời khổ nhục,
Còn chẳng hồn mộng Giáng Kiều yêu.*

*Hư không bụi nước hóa sinh ra,
Suy tưởng dần khôn hiện hữu ta.
Mấy thuở can qua, đầy sóng gió,
Nửa đời lưu thứ, lỗi tài ba.
Cố hương hà chính vô phương cứu,
Viễn xứ chân tình vạn nẻo xa.
Lỡ kiếp phù sinh, cam thế sự,
Cầm bằng hạt bụi thoáng bay qua.*

2000

Nhật Quang Phi Hồ

XUÂN TỰ THÁN

(Họa vần đoạn trên)

*Mỗi tuổi xuân qua luyến tiếc nhiều,
Một đời sống trả được bao nhiêu?
Tuổi thơ bay bổng theo điều gió,
Trai trẻ bương mình ánh lửa thiêu.
Chí cả không đầy đôi cánh nhỏ,
Kiên trung còn lại chút lòng kiêu.
Đón xuân nhấm giọt đời cay đắng,
Giọt nhớ thương về tổ quốc yêu.*

Hạ Nhiên Nguyễn Tấn Ích

CÂU BIỂN KHƠI

*Trùng dương mù mịt biển trong veo,
Giông bão chài ngư kiếp bé teo.
Sóng vỗ thuyền trôi, dòi nhấp nhố,
Trời mù, mây thấp, thổi đưa vèo.
Tự do trần quý mong tìm đến,
Gian ác đê hèn, cố chẳng theo.
Biển cả mênh mông dò lối thoát,
Ngàn khơi nhân mạng rẻ hơn bèo.*

1975

Nhật Quang Phi Hồ

HƯƠNG XƯA

(Tặng DC)

*Một thuở nào xưa, lối Cẩm Thành,
Giữa thời binh lửa đỏ trời xanh.
Bão giông, bùng nổ càn hoa thắm,
Tình vẫn xa mơ, nguyệt nép cành.*

*Nét diệu, đường thanh, dáng tuyệt vời,
Cành nam hương thoảng gió ngàn khơi.
Bãi Dâu bến vắng, ai đùa tắm (1),
Cửa Bắc hồn vương, lạc bước đời.*

*Đẹp vạn lần hơn ánh nhật quang,
Tươi như rừng biếc nở phong lan.
Tam Thương mờ bóng trời Thiên Ấn (2),
Ly loạn non sông, bước lữ làng.*

*Thành cũ còn đâu dáng vết xưa,
Quê hương lấm cát, ngập đường mưa.
Tâm tư ngược hướng thời gian chảy,
Tìm thuở hoa niên, huyễn mộng thừa.*

*Đất khách ven sông (3), nắng xế chiều,
Rộn ràng phố thị, vẫn cô liêu.
Xa xôi, một giải ngân hà cách,
Duyên hải (4) chiều đông, buốt lạnh nhiều.*

*Ai đã hằng mơ một kiếp say,
Quên đời, lạc nẻo thực hôm nay.
Thiên thu, hồn vẫn còn vương vấn,
Tiếng hát trên sông vọng tháng ngày (5).*

1998

Nhật Quang Phi Hồ

1. Bãi Dâu gần bến Tam Thương.
2. Cảnh sông Trà Đông Bắc cổ thành Quảng Ngãi.
3. Ven sông: Riverside.
4. Duyên hải: Beach cities.
5. Chuyện Trương Chi.

CHÚC TẾT

*Xuân sắp sang rồi, xuân mãi sang,
Nhân sinh, hoa thắm chóng phai tàn.
Quê hương, quốc tổ nhiều cay đắng,
Đất khách, gia phong lắm bẽ bàng.
Tết đến, mong chung đầy hạnh phúc,
Xuân về, chúc cả vạn an Khang.
Ước mơ khắp chốn nhân quyền trọng,
Thế giới thân thương, hóa địa đàng.*

2002

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

*Lệ thường, thân chúc vạn an khang,
Thế lực, tâm linh tợ ngọc vàng.
Xe phố cao sang càng sắm tới,
Cháu con tài đức mãi tràn lan.
Thiên đường ác đảng mau tan rã,
Địa phủ u hồn đỡ khóc than.
Nhân thế ngày thêm nhiều tốt đẹp,
Chúng sinh muôn nẻo giảm cơ hàn.*

Xuân Giáp Thân 2004

Nhật Quang Phi Hồ

BEST WISHES FOR THE NEW YEAR

*As customary, I wish you all safe and sound,
Your mental and physical conditions be as strong as gem
and gold.
Buy more and more luxurious vehicles and buildings,
Have more and more talent and virtuous progenitures.
The wicked party's paradise be soon disintegrated,
The sad souls' hell be relieved of tears and laments.
The human life be much better in the days to come,
And all living creatures suffer less bitter cold and hunger.*

2004

Nhật Quang Phi Hồ

HỒI ĐÁP TRI ÂM

(Nguyễn Tấn Ích họa bài chúc mừng năm Giáp Thân)

*Như trận mưa rào lúc nắng khan,
Thơ huynh vừa đến, lộng trắng vàng.
Lời ươm mật ngọt hương hoa cúc
Ý đượm tình nồng sắc đóa lan.
Mẹ vẫn ngậm ngùi nơi đất khó,
Con còn khắc khoải thuở làm than.
Xuân mong huynh mãi an khang thọ,
Đệ đợi qua Giêng hết đợt hàn.*

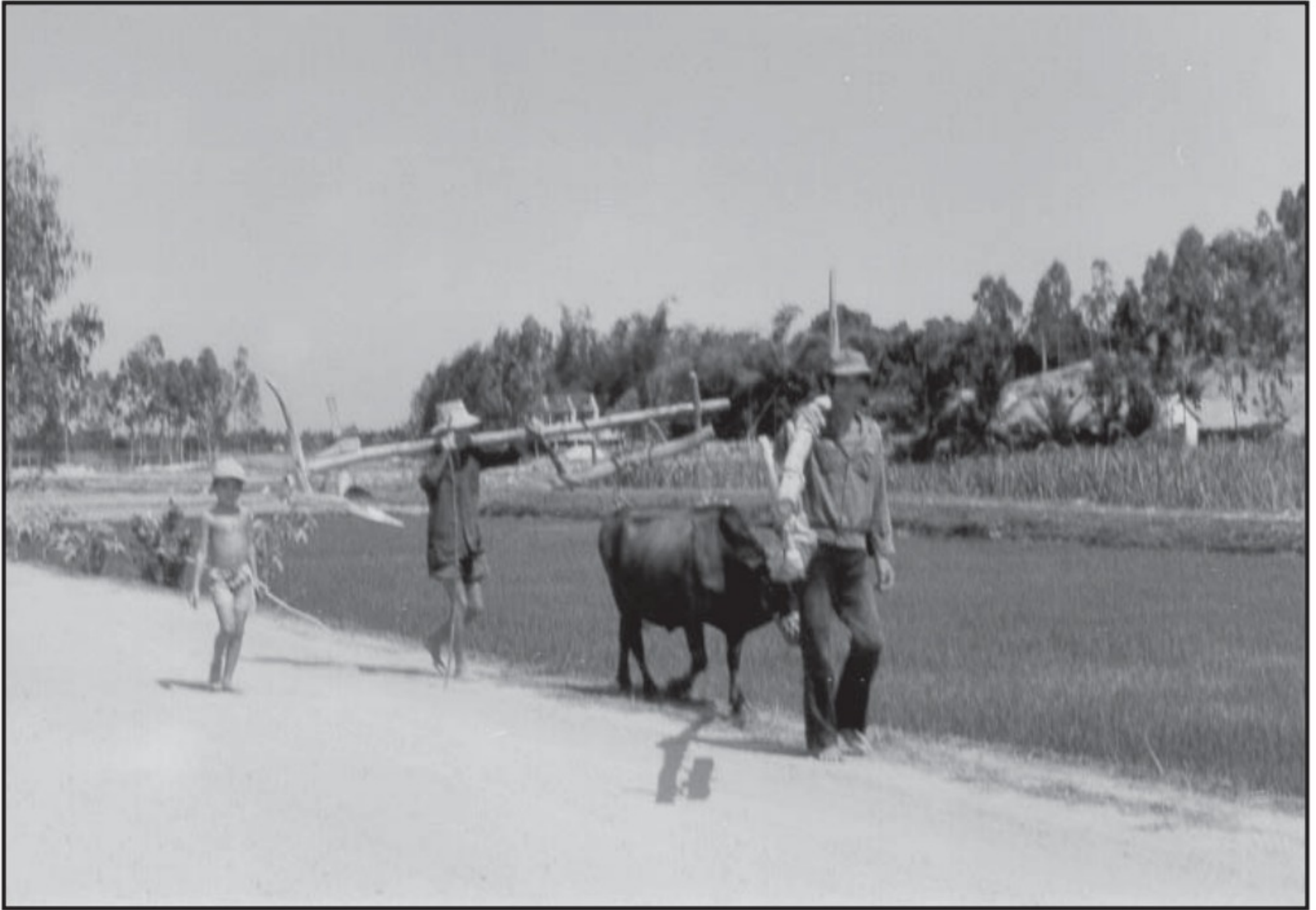
Họa Nhiên Nguyễn Tấn Ích

ĐẠI THẦN NGUYỄN TRUNG TRỰC

*Anh hùng lừng lẫy đất Kiên Giang,
Pháp bắt phong quan, chẳng chịu hàng.
Thà chết rơi đầu, nêu chính khí,
Hết lòng cứu nước, rạng tâm can.
Đốt tan tàu giặc thành than khói,
Nguyễn giữ quê hương vững đá vàng.
Trung Trực sáng ngời gương ái quốc,
Dan thơm còn mãi khắp giang san.*

2000

Nhật Quang Phi Hồ

Đường quê Ba La.

Núi Thiên Bút.

Đập Thạch Nham

Bến Tam Thương

ĐẬP THẠCH NHAM

(Trên sông Trà Khúc, Quảng Ngãi)

*Lái xế, ê mình, viếng Thạch Nham,
Công trình thủy lợi, sức dân kham.
Bờ trên nước cả, thuyền dăm chiếc,
Bãi dưới giòng khô, đá mấy chòm.
Cản Bắc, Tần man thành kết nhất,
Đè Nam, Cộng dã thủy lưu tam.
Mùa màng công của vào tay Đảng,
Dân vẫn cơ cùng, cán mãi tham.*

2000

Nhật Quang Phi Hồ

ĐẾN HOA KỲ

*Lướt sóng sang đông, tuổi nắng tà,
Ngõ ngang, hùng vĩ xứ Cờ Hoa:
Kỳ quan, vận chuyển, xe như nước,
Cơ giới, truyền thông, nước tận nhà.
Tư bản giàu to, trùm vạn quốc,
Thợ thuyền sang cả, đẹp muôn gia.
Dẫu nghèo cũng thể vui cao học,
Thương nhớ đêm dài mãi nước ta.*

1977

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC XUÂN

*Dù chẳng chờ mong, xuân vẫn sang,
Vui xuân đất khách thiếu mai vàng.
Vườn xưa, mã tổ khôn thăm viếng,
Chốn mới, gia tôn dễ ngỡ ngang.
Vận nước mỗi trông trời đất chuyển,
Tình người nhờ gửi thiệp thư mang.
Đồng bang bốn biển, ta thân chúc:
Thể lực, thần tâm mãi vững vàng.*

Ất Dậu 2005

Nhật Quang Phi Hồ

SPRING GREETINGS

*Unexpected, the springs keep on coming.
Enjoying the Spring on the foreign land, we miss the yellow
"mai" flowers.
It is hard to visit our old gardens and ancestors' tombs,
And easy to be confused at our new sites and our children's
houses.
The nation's destiny, let depend on the course of nature.
The human sentiments, let be conveyed by letters and cards.
My best wishes are extended to all country fellows on over the
world,
That their physical and mental healths be always good and
stable.*

Nhật Quang Phi Hồ

GIAN HÙNG

*Xót thương đất nước gặp gian hùng,
Xảo trá lừa dân, chúa mánh mung.
Học sách bất nhân, bày chém giết,
Hại dân vô tội, khốn lao lung.
Xúi thù giai cấp, rùng tang tóc,
Đày ải non sông, biển khốn cùng.
Tội ác vạn lần Tần bạo chúa,
Muôn đời nguyên rủa kẻ tàn hung.*

1999

Nhật Quang Phi Hồ

HẾT TIỀN

*Giữa chốn phồn hoa đã hết tiền,
Bây giờ cảnh sống tựa như tiên:
Sớm xơi nước máy đà no chán,
Chiều nhậu hơi xe quá đã ghiền.
Ngựa sắt cỡi tung đi mọi nẻo,
Bạc vàng chẳng có mượn vài triên.
Phố phường xa lạ, nào quen biết,
Có lẽ phen này phải hóa điên.*

11/1955

Nhật Quang Phi Hồ

KIÊN GIANG

*Tây Nam nước Việt, tỉnh Kiên Giang,
Mấy thuở phì nhiêu sánh mỏ vàng.
Sông biển cá đầy, cây vút ngọn,
Rẫy đồng lúa chất, đất thên thang.
Dân tình đầm ấm, tâm hào hiệp,
Sĩ khí hào hoa, dạ đấng quang.
Nắng gió nhẹ nhàng người lẫn cảnh,
Yên bình thơ mộng cõi trần gian.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG 68

*Sáu mươi tám tuổi nghĩ mừng ta,
May mắn trời cho mạnh tuổi già.
Bệnh hoạn, can qua, còn trơ xác,
Bão giông, sóng cả, chẳng sờn da.
Nghệp nghề dăm thứ đều qua quít,
Ngôn ngữ đôi quê cũng gọi là.
Quá thuở bon chen, già cảm phận,
Riêng mình một tiệc tự mừng ta.*

Nhật Quang Phi Hồ

Đường vào Singapore.

Thuyền tác giả tại cảng Sunda Kelapa, Jakarta.

Tác giả lúc 38 tuổi.

NĂM DẬU

*Mỗi lần Dậu đến nhớ Quang Trung,
Trịnh, Nguyễn xưa tan, một thuở hùng.
Gia Định, Thăng Long lừng khí thế,
Đống Đa, Xoài Mút dẹp cường hung.
Thanh triều hốt hoảng quân tan bại,
Xiêm quốc kinh hoàng tướng thất tung.
Vận nước chẳng may, Ngài mất sớm.
Đẩy đưa xứ Việt loạn khôn cùng.*

2005

Nhật Quang Phi Hồ

NHA TRANG

*Mấy lớp đèo qua, mới đến đây,
Nha Trang cát trắng, liễu khô gầy.
Phố nhà rải rác, chen đồi núi,
Biển sóng bao la, tiếp gió mây.
Tháp mộ Chiêm Thành mòn mỗi đứng,
Lầu đài NamViệt vững vàng xây.
Mai ngày thông thả, ta quay lại,
Thơ mộng trần gian, đẹp chốn này.*

7/1955

Nhật Quang Phi Hồ

NHỚ CỔ HƯƠNG

*Thương nhớ quê xa, cõi loạn trường,
Muôn vàn cơ khổ vạn tinh sương:
Lửa binh tan xác trên rừng thẳm,
Sóng gió chôn mình đáy biển dương.
Đường cũ lở toang, lam lũ bước,
Thành xưa san phẳng, nã nùng thương.
Vãn, phong, đạo, nghĩa tan kim cổ,
Lê thứ bao năm mãi đoạn trường.*

1985

Nhật Quang Phi Hồ

QUA ẨM VÂN

*Sĩ thứ Miền Nam qua ẨM Vân,
Tóc xanh còn nặng nổi phong trần.
Quanh co đường sắt, gành nghiêng đá,
Cao thẳm trời xanh, núi vút ngàn.
Giã biệt Đồng Nai, lòng luyến tiếc,
Tao phùng Đế Khuyết, dạ phân vân.
Nổi niềm sương tuyết càng thêm gắng,
Cơm áo quay cuồng chuyện thế nhân.*

1960

Nhật Quang Phi Hồ

QUAN TẠI GIA

*Ngồi giữa nhà riêng, mục lính hầu,
Mơ thời quan chức mất từ lâu,
Văn chương, luận lý đều trôi chảy,
Chữ nghĩa, kinh luân thấy thuộc lòng.
Bàn việc nước dân, thầy Mỹ Quốc,
Tính đường quân kế, thánh Âu châu.
Tháng năm ăn mỗi nguồn công khổ.
Thuyết giảng nghe dòn, chẳng tới đâu.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÂM SỰ MÙA QUA

*Quá sáu mươi lăm, đáo cảnh già,
Ơn trời, lộc đất, chúc mừng ta.
Sáng xem tin báo, xơi trà bánh,
Chiều dọn vườn rau, tưới cải cà.
Tụ nghĩa lớp già, trưa nhậu quán,
Vui tình bạn trẻ, tối samba (1).
Mùa qua, năm tới đời thêm ngắn,
Cát bụi muôn loài gió thoảng qua.*

Nhật Quang Phi Hồ

(1) Vũ điệu Latino thể dục mạnh mẽ.

THIÊN ĐƯỜNG

*Thiên đường hạ giới phải rằng đây,
Phố lộ chông chênh rác ổ đầy,
Kiều nữ (1), lao nô (2) tràn khắp chốn,
Tham quan, đểu cán ngút ngàn mây.
Già nua bệnh tật, mò lê đất,
Trẻ dại cơ cùng, khốn mặc thầy.
Lãnh hải biên thù, nhường giặc Bắc.
Tài nguyên vơ vét, gởi trời Tây.*

2001

Nhật Quang Phi Hồ

- Kiều nữ: Phụ nữ gia cảnh nghèo quần phải bán thân.
- Lao nô: Những kẻ bần cùng phải tha phương làm tôi mọi.

THIỆP XUÂN

*Năm cũ tàn qua, năm mới sang,
Mừng nhau, ta chúc: “Vạn An Khang.
Bạo quyền ác bá mau tan rã,
Nhân chính hiền quân sớm rỡ ràng.
Vận nước biển thông, nhiều thoải mái,
Thời nhà hưng phát, lắm xênh xang.
Năm châu vui sống, tình thân ái,
Hoa thắm nhân quyền nở thế gian”*

2003

Nhật Quang Phi Hồ

TIẾN SĨ DỎM

*Ai phong tiến sĩ cỡ như ông,
Thư tín vài câu viết chẳng thông.
Đất tổ tây ta, ma chức tước.
Chợ trời áo mảo, ảo quân công.
Văn thơ thường thức, chung mù tịt.
Nghề nghiệp thiết cần, khó cậy trông.
Đời mãi nghèo xơ năm với tháng,
Bằng cao, mậu lúi kể như không.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIỂU SAIGON

*Tị nạn quê người khiến lập ra,
Cùng nhau vui sống cảnh Bolsa.
Tiệc tùng, quán chợ, xe như hội,
Buôn bán, văn phòng, điện chớp hoa.
Sách báo, thanh hình truyền sớm tối,
Thợ thầy, lười tính nổi bao la.
Năm châu du khách từ muôn nẻo,
Ghé lại thăm đây tưởng Việt nhà.*

Nhật Quang Phi Hồ

TƯỚNG TẠI GIA

*Một đám anh hùng, trấn tại gia,
Đại, Trung, đô đốc chỉ huy ma,
Thuê nơi nhóm họp bày quan tước,
Chọn buổi đăng cơ bịp nước nhà.
Binh đội chẳng quân, toàn tướng lãnh,
Chính quyền không sợ, lắm quan gia.
Môi miệng cường ngôn, chuyên bố lão,
Bất tài, vô đức, giỏi ba hoa.*

Nhật Quang Phi Hồ

TUỔI GIÀ

*Lưu vong đất khách, nghĩ thương ông.
Văn hóa Đông Tây khó trộn đồng.
Con trẻ giàu sang, khinh rẻ bố,
Vợ già nông nổi, cãi ngang chồng.
Lệ thường mỹ tục xem như bỏ,
Đạo đức nhân tình hết ngóng trông
Trẻ chẳng cậy cha, già tự cậy.
Cuối đời cô quạnh có buồn không?*

Nhật Quang Phi Hồ

BƯỚC XUÂN

*Em đưa ta lại một mùa xuân,
Gió lạnh chiều đông, nắng cuối tuần.
Hương sắc vờn mang vào giấc điệp,
Mơ màng như thể bạn tình quân.*

*Hòa điệu xoay nhanh, dáng nhẹ nhàng,
Cung đàn tiếng hát dậy ngân vang.
Ngàn hoa bừng nở chân em bước,
Kích động tim ta nhịp rộn ràng.*

*Khoan, nhạt dìu nhau quên thế sự,
Em cười rạng rỡ ánh hào quang.
Bao năm đất khách hồn tê dại,
Ta thấy bình minh cả địa đàng.*

*Thời gian cách trở tợ không gian,
Chợt gió đưa mây sắp thẳng hàng.
Như đám chim ngàn tung cánh rộng.
Sá gì trời biển với quan san.*

*Cùng ta chia sẻ nỗi lòng vui,
Hóa giải buồn thương, giảm ngậm ngùi.
Quên nỗi niềm riêng chiều nắng xuống,
Lòng quê thanh thản, nước trôi xuôi.*

*Thoáng phút bên em, chiều cõi mộng,
Vàng phai nhân thế kiếp phôi pha.
Trăm năm, dù lỡ vô duyên trước,
Tình lặng muôn thu vẫn đậm đà.*

Nhật Quang Phi Hồ

XUÂN

*Xuân này ta viết đôi câu,
Thăm đồng hương Việt, năm châu thân tình.
Mừng tam thiên kỷ bình minh,
Cầu mong thế giới hòa bình hoan ca.
Nhân tâm vô kỷ, vị tha,
Công bình, bác ái, hài hòa thế gian.
Đông Tây khắp chốn giàu sang,
An cư lạc nghiệp, vững vàng dài lâu.
Gần xa dứt cảnh thảm sầu,
Chẳng cơn binh lửa, thôi màu tóc tang.
Quê nhà thoát ách lầm than,
Mưa bùn, nắng bụi, đốt gian tung hoành.
Biển, đồng, mãi tận rừng xanh,
Gió hòa, mưa thuận, an lành, ấm no.
Quyền uy, cán nhỏ, quan to
Thương dân, quý đức, chăm lo ngay lành.
Bỏ tuồng ác bá, gian manh,
Nói đảng, làm nẻo, tan thành non sông.
Khôn ngoan vất bỏ cờ hồng,
Máu xương, cơ khổ chất chồng đã cao.
Mác Lê bi đát, tào lao,
Phi nhân, bất nghĩa, loạn trào chóng qua,
Ngừng gây nghiệp báo oan gia,
Hại dân, nhân quả sâu xa bao đời.*

*Chúc mừng thân hữu muôn nơi,
Vui ngàn năm mới, thanh thoi, an bình.
Thông minh, giòng giống phần vinh,
Gia đình thân thiết, nghĩa tình đồng bang.
Gần xa chờ buổi huy hoàng,
Tình thương khai sáng thiên đàng thế gian.*

*Tưng bừng một hội liên hoan,
Ước mong Lạc Việt rỡ ràng đó đây.
Đón xuân quyển hữu sum vầy.
Tha phương lòng vẫn tràn đầy nước non.
Chúc nhau chân vững đá mòn,
Chung vui hưởng cảnh vàng son đất trời.*

2000

Nhật Quang Phi Hồ

NHẬT KINH

*Em tôi gầy chuyện tối ngày,
Nhắc đi, kể lại, nhai hoài bấy nhiêu.
Lắm điều niệm sáng tụng chiều,
Năm mươi năm lẻ, toàn điều nhật tai.
Anh tốt, em chẳng nhớ dai,
Chuyện anh dớ dẩn, thành bài nhật kinh.
Kể ra lắm nỗi bực mình,
Đình đầu thánh cũng lôi đình hóa điên.
Nhắc bao nhiêu chuyện ưu phiền,
Nắng chiều ngã bóng, than miền xuân xa.
Nỗi buồn chất ngất lòng ta,
Một đời khôn dại, bao la sai lầm.*

2002

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚNG SINH

*Chúng sinh muôn loại, kiếp phôi pha,
Tựa gió, mây bay, một thoáng qua.
Bụi đất, nước hơi, từ kết lại,
Chu trình tổng hợp với tan ra.*

*Vũ trụ mênh mông chẳng tận cùng,
Quang niên vạn tỷ rộng không trung,
Thời gian vô thủy vô chung mãi,
Trăm tuổi nhân gian tựa chớp bùng.*

*Vật thể dù tan vẫn mãi còn,
Trũng kia trời dậy đứng thành non.
Hữu cơ cháy rụi, thành than nước,
Theo gió bay cao chuyển vận tròn.*

*Cây cỏ hút vào, tăng trưởng lên,
Côn trùng, muôn thú, sống nhờ trên.
Chết hoàn phân bón, nuôi cây cỏ,
Cứ thế vẫn xoay vạn thuở bền.*

*Ác gian lừa dối mãi không thôi,
Gây khổ nhân sinh thật đáng tòi.
Danh lợi, quyền uy, hăng máu nóng,
Đọa đày giết chóc, hãy ngừng thôi.*

*Thoáng chốc trăm năm một kiếp rồi,
Thiên thu bình đẳng dưới mây trôi.
Sắc không hư ảo, hoàn tro bụi,
Như ráng chiều tan, lặn khuất đời.*

2001

Nhật Quang Phi Hồ

CÔ GIÁO QUÊ

(Tặng cô TNM)

*Nghĩ em cô gái bên sông,
Sáu mươi mấy tuổi, không chồng, chẳng con.
Biết cô từ thuở trăng tròn,
Một cô giáo trẻ mỗi mòn tuổi thơ.
Hai ta nhà cách đôi bờ,
Trà Giang cát trắng, hững hờ nước xuôi.
Tuổi ta mười chín xuân tươi,
Vô tình được phái bên người giáo quê.
Nắng mưa cùng bước đi về,
Mái trường hai lớp đề huề bên nhau,
Thoáng rồi niên khóa qua mau,
Trường tan, ta bước xa rời từ đây.
Cô vui dạy trẻ nghề này,
Hai mươi năm chẵn, nước đầy lửa binh.
Lửa trang mòn ngã chiến chinh,
Để cô hiu quạnh, gửi tình trăng sao.
Bốn mươi tuổi, giặc tràn vào,
Gây bao thống khổ, má đào phôi pha.
Đêm mưa giọt thủng mái nhà,
Đèn khuya cô giáo canh gà tối tăm.
Gạo lương thiếu tháng hụt năm,
Dưới trên cần cựa, ruột tằm cạn tơ.
Một đời trong trắng lòng thơ,
Mến thương, dạy trẻ, bây giờ cũng tiêu.
Nay cô tuổi ngã bóng chiều,
Hoàng hôn thấp thoáng, điu hiu mái đầu.
Ngày tàn chẳng tựa vào đâu,
Bệnh, già, chiếc bóng, canh trâu dãi dầu.*

*Từ ta Lục Tỉnh, Cà Mau,
Đường bao nổi khó, cơ cầu quên em,
Đời như ác mộng liền đêm,
Ở ăn, chống chỏi, lưng mềm tuổi xanh.
Mưu sinh, thoát hiểm vòng quanh,
Hùng binh bao dám tung hoành tránh ta.
Hải hành cõi sóng Java,
Bão tan Xích Đạo, trắng tà biển xanh.
May ta tốt số an lành,
Can qua bão tố, thị thành còn đây.
Rời Nam, nương tựa trời Tây,
Chen theo nhịp sống, tháng ngày mãi mê.
Yên bình nhớ bạn, thương quê,
Những mong có buổi trở về thăm nhau.
Sắc hương toàn thể phai màu,
Tâm tư riêng vẫn vàng thau thuở nào.*

1999

Nhật Quang Phi Hồ

DÌU EM

*Dìu em nhẹ bước rumba,
Quên đi bao nỗi ta-bà thế gian.
Cung đàn tiếng trống nhịp khoan,
Tường gương biến hiện rập ràng giai nhân,
Phơi lưng, bày cổ trắng ngần,
Đổi thay giai điệu xoay vần bên nhau.
Nhân sinh một thuở qua mau,
Buồn vui, thoáng cũng trắng màu tóc xanh.
Sàn trơn, lui tới khoan, nhanh,
Theo chiều luân vũ, xoay quanh lệ làng.
Quên đời, nhìn bước em sang,
Tới lui chân khớp hai hàng đều nhau.
Ước chi tiên phép nhiệm màu,
Mãi nguyên khỏe đẹp sánh nhau bước dài.
Tango, bebop dẻo dai,
Nhịp nhàng lui tới, lai rai quên đời.
Slow tiếng hát lên khơi,
Valse nhanh dồn dập, quên trời vui chơi.
Cha cha bước nhịp, bước lời,
Âm vang mõ trống không lời tử tế.
Paso rộn rã đi về,
Boston thong thả tình quê mặn mà.
Samba nhún nhảy lại qua,
Mambo cà dọt tình ta vô bờ.
Tưởng chừng đang thuở mộng mơ,
Lòng vui như thể ngàn cờ tung bay.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐÁ VỌNG PHU

(núi Phú Yên)

*Chàng đã đi rồi, thiếp mãi trông,
Chân mây mặt đất giải mênh mông.
Bao năm chinh chiến, buồn ly cách,
Vạn thuở phôi pha, đứng vững trông.
Tay bế con thơ, chân sững núi,
Mắt nhìn khoảng vắng, lệ tuôn sông.
Hỏa sơn phun lấp bao nhiêu lớp,
Trời đất hao mòn giữa khoảng không.*

*Trời đất hao mòn giữa khoảng không,
Nhớ ngày đưa tiễn ở ven sông,
Chàng đi, không nhớ lời ly biệt,
Thiếp ở, cam đành nghĩa ngóng trông.
Gió cuốn, tin anh về với bóng,
Nhạn bay, tình thiếp gửi cùng lông.
Bao thu đã biến nàng ra đá,
Tay bế con thơ, quyết đợi chồng.*

*Lòng quyết chờ cho trở cánh hồng,
Ngàn chiều, chuông dội tiếng thu không.
Hoàng hôn, ửng đỏ phương trời Bắc,
Hừng sáng, lam mờ hướng biển Đông.
Ai đã bon chân, xin trở lại,
Nàng còn trơ mắt, mỗi mòn trông.
Mặc cho năm tháng xoay vần mãi,
Mưa nắng bao năm má lạc hồng.*

*Mưa nắng bao năm má lạc hồng,
Tình càng mang nặng với non sông.*

*Trời xa mây biếc, chim tung cánh,
Rừng thẳm cây buồn, nhận rũ lông.
Nào biết thân trai, ngoài vạn lý,
Cặn buồn tóc liễu, tại ngàn thông.
Chinh phu mấy kẻ quay về lại,
Phiến đá non cao, mãi ngóng chồng.*

1957

Nhật Quang Phi Hồ

HOÀNG HÔN

*Vàng nhạt chân mây, gợi nhớ thương,
Chiều buồn, đất khách lạnh đêm trường,
Lưu ly trọn kiếp buồn thân thế,
Lòng mãi ưu hoài nổi cố hương.*

Nhật Quang Phi Hồ

BÍNH TÝ

*Bính Tý hai lần xuân thoáng qua,
Tý xưa, vừa mới khóc u oa.
Tý nay, tóc trắng, nên thân lão,
Lạc bước bon chen, cảm cảnh già.*

*Binh lửa quê hương, tàn tuổi mộng,
Nửa đời ly loạn, nát niên hoa.
Đổi thay chế độ, nghèo quê cũ,
Mộng ước không thành, nuốt hận ca.*

*Tháng ngày, cui cút căn phòng hẹp,
Mơ chuyện tung hoành, rộng bốn phương.
Mờ mịt trời tây, nghiêng nắng xế,
Ngổn ngang trăm mối, rối tơ vương.*

*Đất tổ lụi xa vạn dặm dài,
Người xưa lần vắng, mấy còn ai.
Trà giang trắng giải, hồn thơ lạnh,
Lạc bến, tìm đâu vết dáng hài.*

*Chất ngất trời cao, buồn viễn xứ,
Quê người giàu đẹp, khác quê cha.
Quần quanh tâm sự, ai là kẻ,
Tài tận, quyền không, trẻ bĩ già.*

*Biển cả người đi, khuất nẻo về,
Di trình, vẫn nặng một niềm quê.
Mong gì được phép thần thông lạ,
Thay đổi trần gian đẹp vạn bề.*

1996

Nhật Quang Phi Hồ

GIÃ BIỆT

*Viết bức thư này, giã biệt em,
Tối tăm tình nghĩa tựa trời đêm.
Tiễn đưa anh có lời ly biệt,
Tình mới tha hồ, hãy có thêm.*

*Gái một mình em, trai quá hai,
Trăm năm thân thế, biết về ai.
Đieu Thuyền, tan nghiệp cha con BỐ,
Dương Quý, nàng đâu trọn xác hài.*

*Giai nhân thuở trước đẹp hơn tranh,
Gây cuộc binh đao, lửa dậy thành.
Em chẳng sắc tài nghiêng ngả nước,
Mà toan chao đảo một đời anh?*

*Đừng theo nhau nữa, hỡi em ơi,
Kẻ ở mười phương, kẻ cuối trời.
Thương nhớ thôi đành xin gác lại,
Trùng lai, hò hẹn kiếp xa khơi.*

*Tình, mến làm chi, rồi khổ anh,
Dở dang, màng muện bước đưa tranh.
Bể dâu mấy độ thân căn cõi,
Khô héo đời nhau, dầu mộng thành.*

*Vạn nẻo trên đời hãy tránh nhau,
Để yên hàn gấn vết thương đau.
Giải thân trọn nghĩa cùng thân thế,
Nần nợ muôn đời, khỏi kiếp sau.*

*Ngán nỗi tình đời chóng đổi thay,
Vừa xuôi, vừa ngược vẫn tròn quay.
Mưa Tần, nắng Tấn, mây Tề, Sở,
Khi Á Đông toàn, lúc rặt Tây.*

*Uổng công từ buổi mới đơn sơ,
Vẫn giữ bao năm, đến thuở giờ.
Tình vỡ tan tành như xác pháo,
Anh về lưu niệm mấy vần thơ.*

1961

Nhật Quang Phi Hồ

TÂY THI

*Tây Thi gái Việt diệt cường Ngô,
Phạm Lãi chung du đất Ngũ Hồ.
Dẹp chút tình riêng đem cứu nước,
Còn lưu thanh sử tiếng Cô Tô.*

1960

Nhật Quang Phi Hồ

GỎI BẠN KIÊN GIANG

*Nghĩ thương mấy bạn xứ Kiên Giang,
Nắng ấm quanh năm chốn địa đàng.
Đêm ngủ chẳng cần chăn chiếu nệm,
Gió trăng tình nghĩa đẹp trần gian.*

*Nào hay một sáng mùa xuân loạn,
Giặc tợ cuồng phong chiếm phố, làng.
Cướp bắt, tù đầy dân khiếp hoảng,
Áo cơm hộ khẩu sống lầm than.*

*Thà chết còn hơn khổ nhục này,
Liều thân biển cả, thoát phương tây.
Người may đến được vùng khô ấm,
Lắm kẻ buồn co cảnh tuyết đầy.*

*Từ thuở cha sinh, nào biết lạnh,
Mà nay tuyết giá phủ quanh thân.
Làm ăn, cô quạnh, lưu thông khó,
Mài miệt ba mùa gió buốt gân.*

*Ta vốn quen đời chạy khắp đâu,
Nơi nào khổ lạnh ráng chi lâu.
Thêm càn, cứng rắn đi sao được,
Chạy sớm còn hơn để bạc đầu.*

*Nắng ấm Cali đẹp lắm màu,
Quanh năm khô ấm, chỉ mưa ngâu.
Hè, thu gió mát, đông không lạnh,
Sống tại nơi đây, đỡ bớt sầu.*

*Đất nhà đất đỏ, nhưng vui ấm,
Người vậy, ta sao chẳng khó đâu.
Phố rộng thênh thang, trời nắng ráo,
Vui đời, bạn sống được thêm lâu.*

*Chờ khi đất nước thanh bình lại,
Bạn trở thăm quê thỏa nguyện cầu.
Mấy thuở đời người, buồn chẳng ở,
Hơi nào lạnh ngấm tuyết đêm sâu.*

11/2/2004

Nhật Quang Phi Hồ

TRỞ VỀ

*Ra đi thuở ấy còn thơ,
Già nua mòn mỏi thân thờ về đây.
Núi sông chẳng mấy hao gầy,
Xóm làng nào biết lão này người đâu?*

2000

Nhật Quang Phi Hồ

MỘT THỜI

Trưa hè, nắng xé tìm em,
Cà phê rữ lá, canh mềm đông đưa.
Bao phen lui tới thành xưa,
Mòn công chẳng gặp, tờ vừa khó trao.
Loạn ly, ngày tháng xôn xao,
Bao cơn biến động, chen vào đẩy xa.
Lỡ làng tình chẳng gặp ta.
Niềm riêng, riêng bước, sơn hà trở ngăn.
Ta mơ cùng ngắm cung hằng,
Trường giang sóng nước, trời trăng thiên đường.
Bước đời rẽ lối ngàn phương,
Trăm năm cách trở, lẽ thường nhân gian.
Áo cơm, binh lửa bàng hoàng,
Tang thương quê cũ, bao hàng lệ rơi.
Kinh qua mấy cuộc đổi đời,
Khó khăn niên thiếu, tan thời mộng mơ,
Gặp nhau, tình lại ơ thờ,
Nhắc chi thêm nữa, đôi bờ nặng vai.
Xa nhau bốn chục năm dài,
Tình cờ gặp lại Chương Đài liễu xưa.
Nỗi buồn nắng nhạt, chiều mưa,
Đời em làng lỡ, dư thừa trời đông.
Quê người xứ lạ mệnh mông,
Mãi thương, vẫn nhớ bóng hồng thuở nao.
Tơ vương còn giấc mộng đào,
Niềm riêng vợ vẫn, rạt rào tuổi thơ,
Nhớ thời tình đẹp như mơ,
Nhìn nhau, trời đất ngăn ngơ tâm hồn.
Tam Thương bến vắng hoàng hôn,
Biết chẳng người cũ, tình nồng bên sông.
Mai sau về cõi hư không,

*Xác thân cát bụi, mệnh mông bến bờ.
Cõi đời như một cơn mơ,
Gần tan giấc điệp, hững hờ nhau chi.
Người xưa, Phạm Lãi, Tây Thi,
Gió trăng sánh bước đường đi Ngũ Hồ.
Sá chi ngoại cảnh cơ đồ,
Cản ngăn nỗi nhớ, hư vô lạnh buồn.*

1996

Nhật Quang Phi Hồ

TƯƠNG CẢM

*Kiều viếng mồ hoang, khóc Đạm Tiên,
Thi nhân bao kẻ khóc Tiên Điền.
Riêng ta cũng lại đồng tâm cảm,
Đất tổ thâm tình bạn cố niên.*

2003

Nhật Quang Phi Hồ

NẮNG XUÂN

*Nắng sáng, trời xanh, đất lại xuân,
Đường đời mãi nhớ bạn tình quân.
Đầu xanh cần cỗi màu tơ trắng,
Thấm thoát nhân sinh chẳng mấy tuần ?*

*Ngà ngọc tình xưa, đất đã vùi,
Cõi âm hồn có được an vui ?
Chiều xuân nắng tắt bên đồi vắng,
Thương nhớ, trăm năm mãi ngậm ngùi.*

*Ta đứng bên bờ, ngắm đại dương,
Mặt mù sương sóng khuất tây phương,
Nghĩ về đất tổ, người xưa cũ,
Một giải non sông, lắm đoạn trường.*

*Lần nữa xuân qua, cảm nỗi già,
Xứ người nay lại chính quê ta.
Trăm năm tâm sự vào ai gửi,
Tình nghĩa nơi đây chẳng đậm đà ?*

Nhật Quang Phi Hồ

DŨNG SĨ XƯA NAY

*Thuở trước Kinh Kha quyết diệt Tần,
Tan xương, nát óc cứu Yên dân.
Đoản đao chưa chạm mình hung chúa,
Hùng khí đã bèn dạ thế nhân.
Sông Dịch mền thương chờ trở gót,
Đất Tần hung hiểm quyết liều thân.
Trường thành, cung thất, muôn dân khổ,
Sử sách đề danh bậc dũng thần.*

*Cõi gió tung mây chết cũng đành,
Anh hùng Lý Tống mãi vang danh.
Hai lần NamViệt kêu vùng dậy,
Một chuyến Cuba giục đấu tranh.
Tù ngục chẳng sờn gan dũng sĩ,
Biển trời nào ngại chí hùng anh.
Trăm năm sau trước đều tro bụi,
Lưu tẩm lòng son dấu bại, thành.*

Nhật Quang Phi Hồ

(Bất kể phe phái, bất luận phải trái, bất câu thành bại, ai cũng phải công nhận hai nhân vật nói đến trong bài thơ trên là những dũng sĩ của muôn đời).

NGHĨ GÌ

*Bỏ nước sang đây nghĩ lắm điều,
Gian hùng, bại tướng mãi còn kiêu.
Vô tài, thất đức, làm quan lớn,
Gió lửa tung lên tựa cánh diều.*

*Áo rộng quàng vào, tự vái sao,
Khen quan, kể tước, thuở xưa cao.
Nửa đời quyền lớn làm hư nước,
Chỉ biết riêng tư, của với đào.*

*Chú phỉnh ma trời, lại nhảy vào,
Vô binh, bội tướng, miệng lao nhao.
Già rồi, sao mãi, như tuồng hát,
Hám tước, vô mưu, cóc nghiền ao.*

*Thời còn quyền lực nắm trong tay,
Chẳng xót lê dân kiếp đọa đày.
Chèn ép, tham gian, dày phá nước,
Tối tăm, nào nghĩ có ngày nay.*

*Quan tước càng cao, trách nhiệm nhiều.
Tan quân, mất nước, tội càng to.
Nhắc ra, chỉ để càng thêm hổ,
Liêm sĩ không thông, óc tối mò.*

*Hãy nghĩ làm gì giúp nước đây,
Chán chường binh lửa, máu cùng thân.
Góp lời thanh nghị, phù nhân thế,
Ánh sáng xua tan lũ cáo, cầy.*

2002

Nhật Quang Phi Hồ

NHUNG NHỚ

*Tình cờ gặp gỡ làm chi,
Giờ đây Thanh đã ra đi chốn nào.
Lòng Quang buồn nhớ biết bao,
Hợp tan ly biệt, khiến nao lòng người.
Xa Thanh, Quang tưởng miệng cười,
Như hoa chóng nở, thắm tươi dịu dàng.
Thanh đi xa cách dặm ngàn,
Thế gian Quang cảm bốn bề tang thương.
Bụi đời gió cuốn trăm phương,
Cánh chim trôi nổi, tình vương vấn nhiều.
Vắng Thanh, thành phố cô liêu,
Chợ vợ bãi rộng, tiêu điều phủ quanh,
Trông ra đồng chẳng còn xanh,
Cỏ cây xơ xác, núi gành chợ vợ .
Năm canh mê tỉnh say mơ,
Ngàn thu chiếc bóng, nào giờ thiết thân,
Bốn bên sương tuyết trắng ngần,
Gió trắng lạnh lẽo, tinh thần tê mê.
Mặc cho năm tháng đi về,
Tóc tơ điểm trắng, đường quê ngậm ngùi.
Bao giờ nước hết trôi xuôi,
Tình thương Quang mới chìm vùi lãng quên.
Không gian bao phủ mông mênh,
Thân người chìm nổi lênh đênh biển đời.
Chí trai vùng vẫy muôn nơi,
Dù nên công nghiệp, một thời cũng thôi.
Thời gian đừng có vội trôi,
Mang bao dâu bể, luân hồi thảm thương.
Phôi pha lạt sắc phai hương,
Tan bao mộng đẹp, thế thường dở dang.*

*Nắng mưa, ví có bạn vàng,
Bước đường xa tấp, quan san ngại gì.
Vừa quen, thoáng vội từ ly,
Để Quang lưu luyến, cầm thi đắm buồn.
Thanh đi như ngọn nước tuôn,
Lòng Quang chan chứa một nguồn nhớ nhung.*

1956

Nhật Quang Phi Hồ

HƯ MỘNG

*Lư Sinh, khanh tướng toàn hư mộng,
Ta tỉnh, hoàng hôn vạn sắc không.
Tránh giặc cuối đời, thương lối cũ,
Ngàn năm xương trắng lạnh mênh mông.*

2003

Nhật Quang Phi Hồ

NIỀM RIÊNG

*Sáu mươi tuổi lẻ, cỗi người ta,
Còn bốn mươi non, đẹp cảnh già.
Con cháu đường riêng, ngày lễn lãn,
Của tiền lối nhỏ, thàng phôi pha,
Xe hơi mới cũ, tha hồ lái,
Xứ lạ xa gần, mặc sức qua.
Lận đận bên trời, thôi vĩnh viễn,
Mừng ta vàng tuổi hết bôn ba.*

*Chi nữa bôn ba, buổi xế tà,
Gẫm mình nghịch cảnh khiến tài ba.
Vẫy vùng tay bút, qua sông khỗ,
Lèo lái ngư thuyền, thoát biển ma.
Thê thiếp đôi lần, ghen khó xử,
Phố nhà mấy chốn, dễ làm ra.
Loạn thời tài đức vô khanh tướng.
Lăn lóc mưu đời chắc hiểu ta.*

1998

Nhật Quang Phi Hồ

THƠ VALENTINE

*Dưới trời muôn loại kiếp phôi pha,
Hữu ái cho đời nở vạn hoa.
Chẳng nghĩa nào đâu, chi cố chấp,
Yêu nhau, thế giới sống an hòa.*

*Trao gửi cho nhau một chút tình,
Mang bao nòng đệp cõi nhân sinh.
Ví dầu vất vả, nhưng vui sống,
Muôn chốn tình yêu giữ thái bình.*

*Yêu thương thắm đệp khắp gần xa,
Như phím đàn rung, khúc nhạc hòa.
Như thể ôn tuyền mùa tuyết lạnh,
Như luồng gió mát dịu làn da.*

*Thương người, mến bạn, lại yêu em,
Mơ ước duyên tình mãi đậm thêm.
Vui với nhân loài, dai sức sống,
Yêu em ngàn thuở mộng êm đềm.*

Nhật Quang Phi Hồ

THĂM QUÊ

*Nhớ quê, quay bước lại nhà,
Thăm bè bạn cũ, viếng bà con xưa.
Đường quan lầy lội ngày mưa,
Dân làng ốm đói, cày bừa truân chuyên.
Ta như Từ Thức lên tiên,
Về đây nhìn cảnh ưu phiền thế gian.
Gặp thời giặc cướp làm quan,
Giàu sang trên cảnh điêu tàn biệt ly.
Mã ông, giặc bắt đào đi,
Mộ bà nay đã phẳng lì còn đâu.
Vườn ta giặc chiếm từ lâu,
Nhà ta tưới tả, dãi dầu rêu phong.
Mẹ ta mòn mỏi đau lòng,
Nhớ thương con cháu nửa vòng chia tan.
Cha già buồn thánng năm tàn,
Tai người, ách nước, cơ hàn, phong ba.
Thực dân, Tàu, Nhật, Tây, Ta,
Thua xa ác đảng gian tà, bất nhân.
Giỏi nghề phá nước hại dân,
Xảo ngôn lừa phỉnh, bạo Tần điêu ngoa.
Bạn xưa còn mất ngàn xa,
Táng thân rừng biển, người ra nước ngoài.
Dân tình muôn nỗi đắng cay,
Lưu ly, thất sở, tù đày, thiệt thua.
Chú anh giờ đã già nua,
Đói cơm rách áo, bệnh mùa đông sang.
Trẻ con xương bọc da vàng,
Mánh mung thất học, hoang đàng kiếm ăn.
Mịt mù cõi sống khó khăn.
Đàn em, đám cháu nghèo hèn mệnh mông.*

*Uất hờn lai láng biển Đông,
Non sông mấy giải, tình không thấy người.
Nông trang đời vắng tiếng cười,
Chó gầy buồn sủa, chim trời biệt tăm.
Cảm mình khách tự xa xăm,
Lạc trong lối cũ, bao năm vắng nhà.
Cướp ngày chà đạp dân ta,
Mong sao nước Việt thoát qua nạn này.*

1991

Nhật Quang Phi Hồ

TÌNH YÊU

*Mến Chúa, yêu người, xót chúng sinh,
Khiến cho cõi thế được an bình.
Thiên đường sẽ có ngay trên đất,
Sống kiếp nhân gian cũng thỏa tình.*

Nhật Quang Phi Hồ

THƠ CHUA

*Ngày mai hấn hứng, hấn xưng vua,
Sống xứ tự do hấn phải đùa.
Mỹ có phiên chi ma chức tước,
Hư danh, mậ lúi chẳng ăn thua.*

*Ngày mai hấn hứng hấn phong vua,
Hoàng hậu, cung phi hấn cứ đùa.
Tự chúng kiếm ăn cùng khắp chốn,
Thong dong xe pháo hấn nào thua.*

*Ngày mai hấn hứng, hấn buôn vua,
Chính phủ ma trôi, hấn cứ đùa.
Phong kẻ háo danh làm tể tướng,
Bao người đứng đắn phải chào thua.*

*Ngày mai hấn hứng hấn chơi vua.
Bán tước, buôn quan hấn dõn đùa.
Bại tướng đặt lên làm quốc trưởng,
Đào quan, đô đốc, giặc đành thua.*

*Phong toàn chức tước đủ xênh xang,
Áo mảo hư danh ngó rộn ràng.
Lương bổng nghề riêng lo kiếm lấy,
Chúng giàu cần tước để thêm sang.*

*Mong ngày giặc nước sẽ tiêu tan,
Quyền bính vào tay, hãy bổ quan.
Cố giúp nước dân vui vẻ sống,
Thanh bình đất tổ, được no an.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIẾC THƯƠNG

(Gởi Võ Đường)

*Loan đi đứt gánh nửa Đường,
Viễn phương, anh gửi tiếc thương đôi hàng:
Sinh ly, tử biệt buồn mang,
Bên bờ một giải, làm than muôn đời
Cộng từ lừa đảo, ma trơi,
Cuồng tin Ma thuyết, đất trời khổ đau.
Anh đi ngày tháng trôi mau,
Em mơ khanh tướng bạc màu mắt xanh.
Biết em giăng bẫy vây thành,
Trí như Gia Cát cũng đành bó tay.
Bà con lớn bé đọa đày,
Sống trong tro trấu, mặt mày sầu tương.
Mồm em ngâm khúc Trương Lương,
Thối tan binh Sở, rước phùng Hung Nô.
Mơ theo giấc cả cơn đồ,
Sống trên xương trắng, mơ Hồ mồ cao.
Say men rượu đổ máu đào,
Rừng xanh, góc biển ruột cào lê dân.
Mưu hay, toàn kế bất nhân,
Nhà tan, nước nát, tinh thần còn đâu,
Vênh vang, tôi mọi chư hầu,
Marx Mao tà thuyết, cúi đầu tôn vinh.
Bạo quyền ngược bước văn minh,
Cùm gông, đày ải dân mình ngựa trâu.
Quê hương địa ngục thăm sâu,
Liều thân biển thăm, hoàn cầu nổi trôi.
Loan nay về với Bác rồi,
Xa xôi, anh có đôi lời phúng thăm.
Cách nhau mấy độ biệt tăm,
Cam Châu đất khách, đêm nằm tư hương.
1981*

TIỄN EM

Trăng lặn, đêm tàn,
Em quàng tỉnh giấc,
Xếp nhanh hành trang,
Điểm vội môi hồng,
Rời căn gác nhỏ,
Em lên xe đi,
Nét buồn phảng phất làn mi,
Thành đô rầu rĩ, từ ly mấy đường.
Đèn hoa rực sáng đêm sương,
Lòng anh vời vợi, luyến thương não nề.
Em quyết ra về,
Anh nào cản được.
Sân ga tàu đã sẵn,
Lòng trai buồn lê thê,
Nghẹn ngào trong khóe mắt,
Nào thể nói nên câu,
Hay chẳng lòng dạ anh sâu?
Tơ duyên đành lỗi nhịp cầu tương tư.
Thương nhau chín bỏ làm mười,
Em về, anh nhớ môi cười, héo hon.
Tiễn em, một tấm lòng son,
Từ đây sông cạn, đá mòn biệt ly.
Ngày mai, nào dễ có khi,
Đò ngang một chuyến chắc gì gặp nhau.
Tàu nặng nề chuyển bánh,
Đôi mắt biếc long lanh,
Nhìn nhau một lần cuối,
Em giã biệt kinh thành.
Tay em còn vẫy vói,
Tàu vội vã đi nhanh,
Nghẹn ngào và u uất,
Em nở đi sao đành.

Tình đời ôi mong manh,
Thiên thu, giờ vĩnh biệt.
Anh về xe quanh quanh,
Mấy nẻo đường đô thành.
Trời cuối đông lành lạnh.
Đường vắng đèn lưa thưa,
Saigòn còn mơ ngủ.
Lòng anh như đêm mưa.
Mạch anh chùng ngưng chảy,
Thương em mấy cho vừa.
Thịt xương buồn nhức nhối,
Chấp choáng, mắt mờ hoa.
Lối ngõ bùn tằm tối.
Tìm lại ngôi nhà thuê,
Mái lá buồn lê thê,
Ngọn đèn không đủ sáng,
Ngồi lặn trong giây lâu,
Nghe đế kêu rấm rức,
Tiếng côn trùng buồn bực.
Đèn sách ôi vô duyên,
Phòng nhỏ đáng ưu phiền.
Đất trời như chao đảo.
Xa rồi biết nói năng sao,
Tàn canh thoáng hiện, chiêm bao em về.
Nỗi đời cơm áo buồn thê,
Thân danh hờ hững, tái tê cõi lòng.
Vàng son từng bước long đong,
Bon chen lạc nẻo mấy vòng lao đao.
Đời ta sóng gió xô xao,
Đò giang cách trở, lối vào Thiên Thai.

12/1963

Nhật Quang Phi Hồ

VỀ THÔN CŨ

*Giang hồ lê gót trở cô thôn,
Nắng nhạt, trời cao, nhịp bước dồn.
Đường sá quanh co về xóm vắng,
Vườn xanh nghiêng bóng lã hoàng hôn.*

*Bao cô em nhỏ lớn lên nhiều,
Thơ dại, nay chùng đã biết yêu.
Nhìn thấy anh về đôi má ửng,
Mơ màng, mắt thăm vọng cô liêu.*

*Giòng sông uốn khúc, mờ nường sấn,
Ngào ngạt hương tình, mấy thửa sen.
Dưới rặng thùy dương, trăng đã sáng,
Dần lên, khảm bạc cõi trời đen.*

*Đổi thay, cảnh lạ khác năm xưa,
Bờ liễu, hàng cau, đến dãy dừa.
Những mái tranh buồn xơ xác lắm,
Cầu ngang thay chốn chiếc đò đưa.*

1960

Nhật Quang Phi Hồ

TÌNH SAY

*Sông xa một chiếc thuyền lơ lửng,
Bèo dạt, muôn trùng sóng nhấp nhô.
Tình chẳng giải thư dù đã viết,
Ta say mờ thế sự hư vô.*

*Nếu anh là vua thời Trung cổ,
Nếu anh là chúa rợ Hung nô,
Anh sẽ xua muôn vạn hùng binh,
Diệt lũ, đập thành,
Đánh trăm trận trong bình nguyên, sa mạc.
Nơi nơi vang rộn bước quân hành.
Gót trường chinh liền nối giữa em anh,
Đem vạn dặm giang sơn về quy phục.
Điện cát lâu son, tưng bừng nhạc khúc,
Để cùng nàng tơ trúc mãi vui ca.
Nghĩa trăm năm tình ái thắm bao la.
Tuần du khắp sông hồ qua tứ xứ.
Nếu em là Bao Tự,
Anh quyết là U vương.
Cõi Ly Sơn nhìn lửa bốc,
Điều chư hầu rần rộ tổn binh lương.
Nếu em là Tây Thi,
Anh sẽ là Phù Sai,
Mãi vui ân ái, nghiêng đài Cô Tô.
Chẳng phòng binh lửa trời Ngô,
Thân tan nước mất, triều đô suy tàn.
Nếu em là Dương Quý Phi,
Anh sẽ là Đường Minh Hoàng,
Suốt ngày thơ rượu mê man,
Ngắm đôi mắt biếc, ngai vàng lãng quên.*

*Cơ nghiệp tiên quân ngàn thuở trước,
Môi em cười đem đổi chẳng phân vân,
Em ngự đến luyến lưu tình bến nước,
Ngơ ngác trăng sao, biển rừng mơ ước,
Thế giới cuồng điên, sống rạt rào.
Anh đứng trong đời đau cách biệt.
Em đắm nhìn, anh dám nói năng chi,
Thảm nhung vàng, truyền trái bước em đi.*

*Một mai quá buổi xuân thì,
Lãng quên thân thế chỉ vì nhớ em.*

1963

Nhật Quang Phi Hồ

TUỔI VÀNG

*Mừng ta xuân lại vẫn an Khang,
Ác mộng tàn qua, tuổi đã vàng,.
Chinh chiến quê buồn, may sống sót,
Bệnh bồng biển cả, vượt bình an.
Trông lên may thoát đời tăm tối,
Ngoảnh lại, cam vui cảnh nhớ nhàn.
Ngày rộng mênh mông, trời bằng lảng,
Nắng chiều đất khách vọng hương quan.*

2000

Nhật Quang Phi Hồ

TƯ XUÂN

*Chu trình trời đất lại khai hoa,
Ngày tháng mưa buồn đã thoáng qua.
Sông núi trời trăng còn mãi trẻ,
Giai nhân, tài tử sắc hương nhòa.*

*Gió nhẹ hương xuân, buồn tưởng lại:
Quê xưa vàng thắm vạn cành mai.
Kẻ già tóc lại càng thêm trắng,
Khuê phụ mùa đi dáng liễu phai.*

*Dù ai sắt đá đến bao nhiêu,
Thương cảnh xuân xưa máu lệ nhiều.
Cứ mỗi xuân về, tê tái dạ,
Thêm ngày, cận bước cõi tiêu diêu.*

*Xuân buồn bao kẻ kiếp lầm than.
Đói lạnh thê lương giữa bạo tàn,
Tang tóc muôn nơi, buồn nát ruột.
Ước gì nhân loại sống bình an.*

*Cường gian, ác bá mãi tung hoành,
Bắn thủi tranh quyền, cướp lợi danh,
Tham hiểm phá tan đời hạnh phúc,
Mồm vờ nhân nghĩa, dạ mưu lanh.*

*Xuân này nhắn gửi bọn quyền quan,
Thương xót con người chốn thế gian,
Bố đức, thi ân, ngừng độc ác,
Tù, đày, hành, giết thưở còn man.*

Nhật Quang Phi Hồ

TỔ QUỐC

*Yêu chi tổ quốc, đấm đờn ươi,
Lòng dạ gian manh, khí hóa người.
Cướp của, đày dân, buồn quốc tổ,
Tài nguyên bóc lột, gắp mười mười.*

*Nói yêu tổ quốc, phải thương dân,
Sông núi vô tri, mền chẳng cần.
Tổ quốc là dân, mồi, lãnh thổ,
Hại dân, phá mộ, chúng hung đần.*

*Mưu hiểm, bon chen cả vạn thặng.
Một bày ngang ngược, nói lảng nhặng.
Dân chìm biển khổ, nào ai xót,
Giả nghĩa, vô nhân, quý chẳng bằng.*

*Giống nòi quốc tổ, chẳng yêu thương,
Gian ác điêu ngoa, chúng gạt lường.
Cấm miệng người khôn, xui kẻ dại,
Chiến chinh, thí mạng, nát quê hương.*

*Ác gian tôn thánh kẻ gian hùng,
Tổ quốc lạm từ, chúa mánh mung.
Tự truyện đề cao xưng ái quốc,
Thay tên, soán tổ, chúng hoành tung.*

*Gây bao chết chóc, khốn dân tình,
Bạo thuyết Nga - Tàu mượn hóa sinh.
Đuổi Đế, diệt Phong, xong chúng thế,
Tái nô, cháu tổ khổ trong sinh.*

*Bệnh, nghèo, thất nghiệp, ở không nơi,
Lũ chúng cao sang, sượng ngất trời.
Cơ sở rền rang, riêng chúng hưởng,
Nô dân tàn tảo, kiệt tàn hơi.*

*Biệt ly mã tổ, cách muôn trùng,
Thương nhớ con người quốc tổ chung.
Mai hậu, tiền nhân, cùng hiện thế,
Bổn căn tổ quốc, nghĩ khôn cùng (1).*

2000

Nhật Quang Phi Hồ

(Theo định nghĩa của tác giả, Tổ Quốc là gồm những thế hệ người quá khứ, hiện tại và tương lai sống trên cùng xứ sở. Yêu tổ quốc phải yêu con người là chính, đất đai chỉ là phụ).

VUA QUAN

*Gặp thời giặc nước hóa vua quan,
Bạc ác, hoa ngôn, chúa điểm đàng.
Trí tuệ ếch ngòi, đa loạn thế,
Đỉnh cao đáy giếng, thiếu kinh bang.
Lầm than đất nước, dân cùng khổ,
Ngất ngưỡng xe lầu, chúng dối gian.
Bỉ thái chuyển vần, hưng vận đến,
Tan tàn bạo chế, đẹng giang san.*

2001

Nhật Quang Phi Hồ

TRÀ GIANG

*Xứ Quảng, Trà Giang gợi ý thơ,
Quê xưa hồi nhớ, tưởng cơn mơ.
Hè về tắm mát, sông trong vắt,
Thu muộn cuồng lưu, nước tỏa bờ.*

*Bối cảnh thời gian diễn sắc không:
Tướng quân, cờ xí rộn ràng sông.
Đất Chàm, dân Việt sang khai chiếm,
Tranh chiến bao phe, xác chất chông.*

*Bè gỗ, thuyền buôn, ghé bến này,
Giai nhân, hào kiệt đã ngang đây,
Văn thần, thi bá còn lưu bút (1),
Non nước can qua, lắm chủ thầy.*

*Dăm chốn sông dài bãi trắng xa,
Là nơi giặc chọn giết dân ta.
Chém đâm man rợ, bờ đê bắn,
Máu đỏ, đầu rơi, khiếp mọi nhà.*

*Sông lặng u buồn, gió lướt qua,
Oan hồn u uẩn nổi oan gia.
Dòng sông chau mặt, đau lòng nước,
Oán khí xung thiên, hận bến Trà.*

*Nam Bắc người qua lại bến sông,
Mây mù, mưa bụi những chiều đông,
Tái tê, rét mướt mùa giông bão,
Ray rít trong trời, má nhạt hồng.*

*Thủy lộ mùa êm, thuyền vận chuyển,
Cau trầu về biển, muối lên Cao.
Đầu nguồn, cuối bãi duyên quen biết,
Kinh, Thượng giao thương mấy thuở nào.*

*Hơn chục bờ xe, cuốn nước sông,
Nuôi mùa tháng tám lúa vàng bông.
Ấm no hai quận, dân đình đám,
Thu, hạ xanh tươi, nước mát đồng.*

*Bến lặng, trăng tàn, dế rỉ rang,
Hồi chuông Thiên Ấn nhẹ ngân vang.
Lâng lâng ru giấc hồn sông lạnh,
Phổ độ quần sinh hướng Niết Bàn.*

*Có những đêm hè, trăng sáng trong,
Thênh thang bãi rộng, trẻ đùa vui.
Chài ngư lơ lửng, sông êm chảy,
Chiếu cát, trời thanh, giấc ngủ vui.*

*An Mỹ, Hà Tây, tre phủ bóng,
Xuân Quang, Sung Tích bãi phì nhiêu.
Mía, dâu Xuân Phổ xanh tràn lối,
Bến đỗ Tam Thương đẹp ánh chiều.*

*Vãng độ Hà Nhai, xuân nắng dịu,
Đò đưa Thọ Lộc, nón nghiêng quay.
Mây hoa, má thắm, sao thanh quá !
Tóc liễu buông vai, vẫn nhớ hoài.*

*Lũ lụt thu đông, bờ dựng rờ,
Rời nguồn, trôi, chếp, cá vào cơ (2).
Ngày đêm mưa gió, chen nhau vớt,
Rều củi trôi sông, rộn xóm bờ.*

*Nước ngọt, thài bai, cá bống ngon, (3)
Nhủi chài cát mịn hến cùng gion.
Tháng ngày nắng hạn dân bà bắt,
Hảo vị, hương quê, tiếng mãi còn.*

*Bãi bắp, bờ khoai, dưa bí tranh,
Giòng sông sữa mẹ, uốn mình quanh.
Nắng nuôi một thưở ta khôn lớn,
Tung cánh chim trời vạn dặm xanh.*

*Sau buổi kinh hoàng, tướng rã binh,
Thạch Nham đập cản, đổi môi sinh.
Hạ nguồn, sông cạn, trơ lòng cát.
Dâu bể, tang thương cả nghĩa tình.*

*Mến sông, từ độ tuổi còn thơ,
Thấy mảnh giang sơn mãi đến giờ,
Khốn khổ làm than, cảm giặc nước.
Trùng dương muôn dặm, cảm chơ vơ.*

*Vẫn một niềm thương sông bến cũ,
Bạn xưa còn mất, nhớ nhau chẳng?
Dở hay ngày tháng, phương trời lạ,
Lòng mãi vương mang nổi bất bằng.*

8/2002

Nhật Quang Phi Hồ

- (1) Cao Bá Quát có bài Trà Giang Thu Nguyệt Ca.
- (2) Trôi là tên loại cá Trôi hơi giống như cá Chép.
- (3) Thài bai là loại cá nhỏ bằng đầu cây tăm.

TRÁNG SĨ

(Metaphoric poem)

*Anh hùng tráng sĩ, đánh muôn nơi,
Xung trận gần xa, chẳng phải chơi.
Đắp ụ dựng cờ, rung chuyển nước,
Đường gươm vẩy máu, địch tươi bời.*

*Binh pháp càng khôn, giỏi trận đồ,
Hốt đời, thám lũng, pháo kinh đô.
Công tâm, lương vận, công thành lớn,
Địch vẫn nguyên thân, chẳng thấy mờ.*

*Đánh đã, lại đàm, gài thế trận,
Bạn thù, vùng vẫy một giang san.
Chán theo quy ước, bày du kích,
Địch dầu cao tay, cũng chạy làng.*

*Chiến trường vang tiếng quen thù réo,
Hậu pháo tiền xung, đối địch liền.
Trận mạc tràn lan, binh lửa lớn,
Trăm năm chiến quả, giữ triền miên.*

*Giao phong lẫm chốn khắp trời Nam,
Đôi trận lừng danh, mấy giặc chòm.
Khi thắng, khi hòa, khi hoãn chiến,
Chiêu hồi, thêm lính, thấy càng ham.*

*Xông pha lẫm độ, quên ngày tháng,
Sương gió chùn chân, vẫn miệt mài.
Địch vận dụ hàng tăng khí thế,
Dài gươm mạnh giáo chết nào ai.*

Bối thủy, lụi binh vạn dặm dài,
Trùng dương viễn địa, vẫn lai rai.
Quân thù đắc thế, cam nhường bước,
Tiến thoái từ đây, đúng sách bài.

Sống sót lâu năm, thành lão tướng,
Nhảy dù, đột kích, xác thù phơi.
Mưa tên, gió đạn, tuy toàn vẹn,
Nội lực lâu ngày cũng cạn vơi.

Trong địch, ngoài thù, khắp mọi nơi,
Tháng năm công thủ, hết dần hơi.
Súng gươm hư hỏng, thù kiêu ngạo,
Tướng tá tiêu tùng, địch chẳng ngơi.

May nhờ tài nghệ xứ Cờ Hoa,
Tiếp liệu xanh trời, khiến mạnh ra.
Đụng độ quân thù, tay vững súng,
Đường gươm bén nhọn, đúng quân ta.

Địch cứ tràn lên, địch vẫn tràn,
Từng đoàn tăng viện, tới hiên ngang.
Quân ta ngày đã thêm mòn mỏi,
Thần lực dù vơi, cố chẳng hàng.

Mãi đến bên bờ kiếp tử sinh,
Rã rời thủ túc, xếp gươm linh.
Lửa thiêng đưa tiễn vào mây khói,
Hồn phách xa chơi cõi tĩnh bình.

2003

Nhật Quang Phi Hồ

THIỆP MỪNG XUÂN MỚI

Mỗi năm gửi thiệp một lần,
Đôi câu hữu ái, mấy vần thăm nhau.
Cầu mong phúc, lộc tươi màu,
Bình an, mạnh khỏe, không giàu vẫn sang.
Trường sinh vui giữa thế gian,
Trí tâm minh tuệ, vững vàng thể thân.
Dẫu già, vẫn mãi bền gân,
Xuống lên rừng biển, lũng gần, non xa.
An vui trọn kiếp ta bà (1),
Công danh, sự nghiệp kể đờ như xong.
Chúc nhau ngày tháng thong dong,
Xem như ân sủng, đẹp lòng trời cho.
Thế nhân sau trước bụi tro,
Thấp, cao, khinh, trọng, nghĩ trò cỏn con.
Tang thương: nguồn cạn, đỉnh mòn (2),
Nghĩa tình quen biết, vẫn còn lời thơ.
Cuộc đời như thể cơn mơ,
"Trang Sinh, Hồ Điệp" mịt mờ hỗn mang (3).
Trải bao nghịch cảnh bàng hoàng:
Lợi danh, lửa đạn, giặc tràn, biển xanh,
Cố hương thảm họa tung hoành,
Phước may tồn tại nguyên lành: đáng vui !
Tha phương nào thiếu ngọt bùi,
Gần xa thơ thới, thắm mùi hương xuân.

Nhật Quang Phi Hồ

1. Ta bà: danh từ Phật giáo gọi cõi nhân sinh thế gian.
2. Tang thương: có nghĩa là thời gian làm mọi vật đổi thay, dâu bể (thương hải biể'n vi tang điền:đấ't bồi bãi biển người ta trông ra ruộng dâu nuôi tằm)

3. Trang Tử, triết gia Trung Hoa, đồng thời với Khổng Tử, hơn 500 năm TTL., nằm mộng thấy mình hóa ra bướm (hồ điệp), hoài nghi về sự hiện hữu phiêu pha của mình, nên đã tự hỏi hay bướm nằm mộng hóa ra mình chăng?

XUÂN NHÂM NGỌ

*Mừng xuân Nhâm Ngọ, sáu mươi lăm,
Sống sót đến giờ, nghĩ cũng chằm.
Bom đạn, ốm dai, từng lắm độ,
Giặc tràn, sóng cả, trải vài năm.
Thong dong đất khách, vui ngày mới,
Mơ ước quê nhà, thoát tối tăm.
Ví trở thời gian, năm chục ngược,
Đường thơ hoa mộng đẹp trắng rằm.*

2002

Nhật Quang Phi Hồ

ƯỚC VỌNG

*Trên gác lòng trai đượm lấm buồn,
Nhìn trời lá úa mãi rơi tuôn.
Dưới đường xe cộ nhanh di chuyển,
Thi tứ lòng ta chẳng cạn nguồn.*

*Nghĩ ta thân thế mãi long đong,
Chiếc bách thuyền con, lạc giữa giòng.
Giông tố, sóng ngàn dồn dập phủ,
Một niềm chua xót mãi chờ mong.*

*Trông mong vượt khỏi cảnh chông chênh,
Một sáng mai tươi ghé bến lành.
Lấy sức thuyền con xông biển cả,
Tìm năm châu, thỏa chí ngày xanh.*

*Ngày kia đem chí kẻ hùng anh,
Giúp đổi trăm điều tệ hóa thanh.
Ganh ghét lấm than thôi có nữa,
Địa đàng muôn vẻ khác gì tranh.*

*Ác gian, hùng cứ mấy biên phương,
Gây khổ cho nhau trái lẽ thường.
Mơ ước trăm phương đều hạnh phúc,
Thanh bình chung sống giữa yêu thương.*

*Đề cao nhân đức trên muôn dậm,
Trông ánh hào quang xóa tối tăm.
Thơ thới bao la trời đất rộng,
Mơ đời nhân loại đẹp ngàn năm.*

1955

Nhật Quang Phi Hồ

XUÂN QUA

*Xuân về, én lại, tuổi già đây,
Đành tạm yên vui xứ sở này.
Quê cũ ngoảnh về, sương biển phủ,
Mịt mù mây nước hướng trời tây.*

*Mấy độ can qua, bệnh, khổ, nghèo,
Xuôi Nam tránh giặc, giặc càng theo.
Bạn bè, thân thích bao ly biệt,
Đời hợp tan như những cánh bèo.*

*Nửa đời công sức bỏ Đồng Nai,
Ngày tháng bon chen, cạn trí, tài.
Biển cả, thuyền con tay lại trắng,
Thương xuân quê cũ, nhớ vườn mai.*

*Văn minh Mỹ quốc, tiện nghi nhiều,
Hùng vĩ, sang giàu, vạn lễ kiêu.
Đất khách mênh mông, tình tẻ nhạt,
Niềm riêng hoang vắng, lạnh trời chiều.*

*Thi tứ vẫn còn mang dĩ vãng,
Đường đời lỡ nhịp, bước lang mang.
Tâm tư một cõi, buồn vương vấn,
Não nuột, nhìn quanh rụng lá vàng.*

*Đêm mộng bừng lên tiềm thức cũ,
Hận mình dang dở, thẹn tu my,
Ngàn năm một thuở, vô tài đức,
Tàn kiếp nhân sinh, khói bụi mù.*

12/1999

Nhật Quang Phi Hồ

CẢM Ề TRUYỆN LƯU DẤU NGÀY XƯA CỦA HẠO NHIÊN NGUYỄN TẤN ÍCH

*Lưu dấu ngày xưa kể chuyện tình,
Thơ ngây, mơ mộng, tuổi thơ sinh.
Giữa thời chinh chiến, cùng chung lớp,
Sớm tối Rừng Xanh, tựa bóng, hình (1).*

*Đất nước chia hai, tình cách biệt.
Hai trời Quốc, Cộng đối thù nhau.
Theo cha ra Bắc, em buồn lạnh,
Anh lại vào Nam gió thoáng lành.*

*Những tưởng âm dương, mãi kiếp này,
Bắc Nam chia cách mãi từ đây.
Cả hai đều gặp người yêu mới,
Đều khóc người yêu đoạn nát thân.*

*Hai mươi năm lẻ, tàn chinh chiến,
Anh phận tù binh, kiếp đọa đày.
Phải bệnh ngặt nghèo vào bệnh viện,
Gặp em bác sĩ trực nơi đây.*

*Cách ngăn, tù, cán sự nhìn nhau,
Tiếp máu cứu tù, kiếp sống đau.
Sống sót anh về, em phải tội,
Khó khăn tâm sự, ý chung màu.*

*Nhớ thương tình cũ buổi đầu xanh,
Đôi bạn năm xưa nối mộng lành,
Mơ một bình minh, tan khổ lụy,
Nhưng trời oan nghiệt vẫn còn ganh:*

*Ung thư em chết, nghĩa tình tan,
Lưu dấu ngày xưa, phận lỡ làng.
Ngang trái anh buồn đau cõi thế,
Trăm năm thương cảm, lệ đôi hàng.*

Nhật Quang Phi Hồ

(1) Trường Trung Học Rừng Xanh (1949-1954), rừng gần xã Phước Lộc, Sơn Tịnh, Quảng Ngãi.

XUÂN TRÊN BIỂN

*Xuân về trên biển dạ kinh lung,
Tiết lạnh, cuồng phong, đại hải hùng,
Sóng簸 thuyền con dòi nhấp nhố,
Mây mù trời thấp phủ vòng vung.
Hiền nhân thất thế cam đồ điếu,
Vô sĩ phùng thời đạt đỉnh chung.
Xứ sở làm than buồn mẫn kiếp,
Mênh mông biển khổ lệ khôn cùng.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG BẠN VỀ HƯU

*Sáu mươi lăm tuổi cõi người ta,
Còn những ba lăm, đẹp cảnh già:
Con cháu trời cho nông nổi cả,
Của tiền quan tính khỏi lo xa.
Xe hơi Mỹ Nhật tha hồ lái,
Xứ lạ Tây Tàu mặc sức qua (1).
Vinh nhục bên trời trôi vĩnh viễn,
Mừng nhau vàng tuổi hết bôn ba.*

1998

Nhật Quang Phi Hồ

(1) Tùy trường hợp khác nhau của mỗi người, hai câu đối 5 và 6 có thể đổi lại cho hợp:

Không lái xe:

*Xe hơi mới cũ dù không lái,
Xứ lạ xa gần, vẫn lại qua.*

Hay cờ bạc:

*Poker, Vegas, ta thường thắng,
Roulette, Reno, Mỹ chẳng tha.*

Nhảy nhót:

*Ball room, kếp lão thường lui tới,
Dạ vũ, đào chiều nhót thả ga.*

Chính khách:

*Lưu vong chính phủ, quân đầy mã,
Chấp chưởng binh quyền, tướng tại gia.*

Say sưa:

*Martell uống mãi, quên trời tối,
Beer buds say mềm, kễnh bụng ca.*

Bất cần:

*Văn chương Nam Việt, không cần biết,
Ngôn ngữ Hoa kỳ, chỉ thoáng qua.*

Ngồi quán:

*Cà phê, nhạc rock, ngồi không chán,
Thuốc lá, đèn màu, ngắm mãi ra.*

MỪNG NOBEL TỔNG THỐNG CARTER

*Mừng ông được thưởng giải Nobel,
Danh dự năm châu tiếng dội rền.
Quốc tế hận thù, ra hóa giải,
Dân bản không sợ, cất nhà lên.
Yêu người, đòi hỏi nhân quyền khắp,
Mến Chúa, nêu cao chính đạo bền.
Đáng bậc vĩ nhân, gương đại đức,
Hòa bình thế giới, cố gầy nên.*

2002

Nhật Quang Phi Hồ

Trích thư tác giả gửi Tổng Thống Carter:

“Dear Mr. President: I am happy that you are awarded with the Nobel Prize for Peace. You are well worth of that honor. Therefore, I wrote this poem in my Vietnamese language, along with its English translation, to express my congratulations and best wishes to you. You are the statesman that I admire and love the most because of your tireless efforts serving the peace and benefit of mankind.”

CONGRATULATION TO PRESIDENT CARTER

*Glad you are awarded with the Nobel Prize,
A global honor that sounds loud everywhere.
International hatred you helped neutralize.
Poor homelessness you made shelters provided.
Loving people, you demand human rights wherever,
Respecting God, you promote His just cause forever.
You are a real great man, an example of virtue.
For World peace, you're never tired of hard pursuit.*

2002

Nhật Quang Phi Hồ

Trích thư Tổng Thống Carter gửi tác giả:

“It is a great honor to be awarded the Nobel Peace Prize, particularly as The Carter Center celebrates its 20th anniversary. Rosalynn and I deeply appreciate this affirmation of the importance and effectiveness of the Center’s mission to wage peace, fight disease, and build hope around the world.

Our work and this international recognition are only possible because of the partners we are blessed to have. Because of your encouragement and support, millions of people have better lives and hope for their families. In a very real sense, you share the Nobel Peace Prize with us. We thank you for your friendship and believing in our work.”

MỪNG THỌ CỤ L.L.T.

*Mừng chúc ông nay được bát tuần,
Tinh thần thể lực mãi còn xuân.
Triều trung, nhất thuở quyền quan tể,
Hải ngoại, đa bang đại sứ thần.
Biện lý, văn chương hùng khẩu khí,
Dương tài, quần vợt mạnh xương gân.
Tha phương nửa kiếp buồn khanh tướng,
Đất nước hưng vong nghĩ bội phần.*

6/2003

Nhật Quang Phi Hồ

CONGRATULATIONS TO MR. FRANCIS L.L.T.

*Best wishes for you're turning to be eighty-year old,
Mentally and physically you be still in youthful health.
In cabinet, you were once acting as the top minister,
On overseas, you served as an ambassador to multi-nations.
Your editorial literatures are of excellent energetic orator,
Your tennis skills are of tough bones and flexible muscles.
Half life in exile is sorrowful for the top ranking officials.
The rise and fall of the country have been thought a great deal.*

June 2003

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC MỪNG HÔN NHÂN
Đồng Hương P.C.Đ. 50 năm

*Mừng chúc hôn nhân quá ngũ tuần,
Tình nồng chẳng kém thuở còn xuân.
Mẹ cha trách nhiệm toan chu đáo,
Con cháu tài năng mãi hợp quần.
Bằng hữu, sui gia bền thắm thiết,
Thánh kinh, ý Chúa hết lòng tuân.
Chúc cho đôi bạn năm mươi nữa,
Vui cảnh trần gian phúc lộc nhuần.*

Orange County, 16/7/2006

Nhật Quang Phi Hồ

**CONGRATULATIONS FOR THE GOLDEN
MARRIAGE OF MR.& MRS. P.C.Đ.**

*Best wishes for your 50 years of marriage,
Your warm love to each other remain(s) as at youth.
As parents, you have fulfilled your duties perfectly,
Your children are talented and always united.
Your friendly and in-law relationships are steady and lasting,
Bible and God's teachings, you are devotedly complying.
I wish you, good friendly couple for 50 years more,
Be enjoying life with plenty of happiness and wealthiness.*

Orange County, 16 July 2006

Nhật Quang Phi Hồ

**CHÚC MỪNG HÔN NHÂN 50 NĂM
Tiến Sĩ Sử Học và Bà H. N. T.**

*Mừng chúc hôn nhân quá ngũ tuần,
Tình chàng, ý thiếp vẫn như xuân.
Mẹ cha trách nhiệm toan chu đáo,
Con cháu tài năng mãi hợp quần.
Sách sử biên tu, già vẫn gắng,
Nghĩa kinh lễ Phật, hết lòng tuân.
Chúc mong gắn bó nhiều mươi nữa,
Tâm bút còn lưu đến vạn tuần.*

*Đồng Hương kính mừng,
California, 16/7/2006*

Nhật Quang Phi Hồ

**Congratulations for Dr. and Mrs. H.N.T.'s
Golden Wedding**

*Best wishes for your 50 years of marriage,
Your love of one another remain(s) as at youth.
As parents you have fulfilled your duties perfectly,
Your children are talented and always united.
At old age, you still try hard on your history work.
The meaning of Buddha's teachings, you have
devotedly complied.
I wish your marriage be lasting for many years more.
All your hearty writings be present for ten thousand years.*

*Country Fellow respectfully congratulates,
California, 16 July 2006
Nhật Quang Phi Hồ*

BE ME

*There is someone I like to be,
The someone is not hard to find.
That someone really exists,
That someone is very easy to be.
That someone is with me everyday.
That someone I like to be is me.
For all the reasons in the world,
Being myself is always the best,
Because it is me that takes care of me.
It is me that shares my interests.
It is me that shares my hopes and dreams.
It is me that gets me in and out of troubles.
It is me whom I talk to every day.
It is me who help me with my home works.
It is me whom I carry twenty-four hours.
It is me whom I laugh and cry with daily.
It is me who makes me do things so sweet.
It is me who accepts me for what I am.
It is me who understands and does not understand me.
It is me who is my best friend.
"Me" is someone I want to be.
I would rather be me, one and only me.*

Thanh Loan Ho, 9th grade student, 1983

LÀM TÔI

*Có một người tôi thích được làm,
Tìm người thật ấy chẳng phải gian nan.
Mà người hiện hữu là người thật.
Muốn được làm người đó rất dễ dàng.
Người đó ở cùng tôi mỗi bữa,
Người nào xa lạ nữa là tôi.
Bao nhiêu lý lẽ trên đời,
Làm tôi thượng sách mà thôi, thường tình.
Vì là tôi giữ gìn chăm sóc,
Và sẻ san bao mối quan tâm,
Cùng bao mộng ước xa gần,
Vương mang, cõi mở, khó khăn phiền lòng.
Tôi với tôi luôn cùng đối thoại,
Vở bài tôi giúp đỡ tôi làm,
Tự tôi mặc xác thân phàm,
Một ngày cười khóc suốt 24 giờ.
Tôi, người khiến phải lo điều thiện,
Chấp nhận tôi chân diện của tôi
Hiểu và không cũng chính người
Tôi cùng tôi thật bạn đời tri âm,
Cái tôi là cái tôi tầm,
Tôi thà tôi chỉ được là mình mà thôi.*

TẠ THÁI, Junior student, 1983
(Chuyển ngữ từ “Be Me” của Thanh Loan Ho)

MỤC LỤC

Lời mở đầu	3
Đọc tập thơ “Tâm sự người đi” của Nhật Quang	4
Tình thơ.....	7
Cảm tác.....	7
Hải hành ca.....	8
Mùa xuân cũ.....	10
Ất Dậu (1945)	12
Thư xuân.....	13
Black Beach San Diego	14
Về quê	15
Lão nhiều.....	19
Hương xưa.....	21
Câu biển khơi.....	20
Chúc Tết.....	22
Chúc mừng năm mới.....	23
Đại thần Nguyễn Trung Trực.....	24
Đập thạch nham	27
Chúc xuân	28
Đến Hoa Kỳ	27
Gian hùng	29
Hết tiền.....	29
Kiên Giang	30
Mừng 68.....	30
Năm Dậu.....	33
Nha Trang	33
Nhớ cố hương	34
Qua ải Vân	34
Quan tại gia	35
Tâm sự mùa qua	35
Thiên đường.....	36
Thiệp xuân	36
Tiến sĩ dỏm	37
Tiểu Saigon	37
Tướng tại gia.....	38
Tuổi già	38

Bước xuân	39
Xuân	40
Nhật kinh	41
Chúng sinh.....	42
Cô giáo quê.....	43
Dìu em	45
Đá vọng phu	46
Hoàng hôn	47
Bính Tý.....	48
Giã biệt	49
Tây Thi	50
Gởi bạn Kiên Giang.....	51
Trở về.....	52
Một thời	53
Tương cảm.....	54
Nắng xuân.....	55
Dũng sĩ xưa nay	56
Nghĩ gì	57
Nhung nhớ.....	58
Hư mộng.....	59
Niềm riêng.....	60
Thơ Valentine	61
Thăm quê II.....	62
Tình yêu.....	63
Thơ chua.....	64
Tiếc thương	65
Tiền em.....	66
Về thôn cũ	68
Tình say	69
Tuổi vàng	70
Tư xuân	71
Tổ quốc	72
Vua quan	73
Trà Giang.....	74
Tráng sĩ	77
Thiệp mừng xuân mới	79
Xuân Nhâm Ngọ.....	80
Ước vọng	81
Xuân qua.....	82
Cảm đề truyện Lưu Dấu Ngày Xưa của HN Nguyễn Tấn Ích.....	83

Xuân trên biển	84
Mừng bạn về hưu	85
Mừng Nobel Tổng Thống Carter	87
Mừng thọ cụ L.L.T.	89
Chúc mừng hôn nhân Đồng Hương P.C.Đ. 50 năm	90
Chúc mừng hôn nhân 50 năm Tiến Sĩ Sử Học và Bà H.N.T	91
Làm tôi.....	93

Tâm sự người đi

Mấy chục năm dài biệt cố hương,
Vọng về trời biển mịt mù sương.
Thâm tình quá vãng không đũa tiên,
Cố nghĩa già nua chỉ nhớ thương.
Miếu tổ, vườn xưa thành chốn lạ,
Nhà Tây, phố Mỹ lại nơi nương.
Phù sinh đôi cảnh buồn hiu hắt,
Tâm sự mang mang cảm đoạn trường.

Nhật Quang